

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO PRAVOSUDA**

P R I J E D L O G

**ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, svibanj 2013.

P R I J E D L O G

ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom odvjetništvu nalazi se u odredbama članka 2. stavak 4. podstavak 1. i članka 124. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine», broj 85/2010 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA, OSNOVNA PITANJA KOJA TREBA UREDITI ZAKONOM I POSLJEDICE DONOŠENJA ZAKONA

1. Zakon o državnom odvjetništvu donesen je 2009. godine i do sada je u više navrata mijenjan.

Osnovni razlog za dopunu i izmjenu sadašnjeg teksta Zakona je potreba implementacije Okvirne odluke Vijeća Europske unije od 13. lipnja 2002. godine o zajedničkim istražiteljskim ekipama (2002/465/PUP) i Okvirne odluke Vijeća od 30. studenoga 2009. godine o sprečavanju i rješavanju sporova o izvršavanju nadležnosti u kaznenim postupcima (2009/948/PUP).

2. Okvirnom odlukom vijeća Europske unije od 13. lipnja 2002. o zajedničkim istražiteljskim ekipama (2002/465/PUP) Vijeće Europske unije je uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske unije, a posebno njegov članak 34. stavak 2. točku b) zaključilo kako je osnivanje timova za provođenje zajedničkih istraga prioritet prvenstveno radi sprječavanja kaznenih djela koja čine teroristi. U Okvirnoj odluci se navodi kako je jedan od ciljeva Unije pružiti državljanima visok stupanj sigurnosti na području slobode, sigurnosti i pravde, a taj cilj treba ostvariti sprječavanjem i borbom protiv kriminala putem tješnje suradnje između policijskih snaga, carinskih službi i drugih nadležnih tijela država članica uz poštivanje načela ljudskih prava, temeljnih sloboda i pravne države na kojima počiva Unija i koja su zajednička svim državama članicama.

Stoga je Europsko vijeće na sjednici u Tampereu 15. i 16. listopada 1999. zatražilo neodgodivo osnivanje zajedničkih istražiteljskih ekipa kao što je predviđeno Ugovorom, jer je to prvi korak u borbi protiv trgovine drogom i ljudima kao i terorizma. Okvirna odluka se posebno poziva na članak 3. Konvencije o uzajamnoj pomoći u pravnim stvarima između država članica Europske unije koju je donijelo vijeće u skladu s člankom 34. Ugovora o Europskoj uniji.

Vijeće je zadužilo države članice na donošenje svih mjera kojima se jamči što hitnija ratifikacija te Konvencije, a do ratifikacije Konvencije nužno je radi što učinkovitije borbe protiv međunarodnog kriminala usvojiti određene obvezujuće instrumente o zajedničkim istražiteljskim timovima na razini Unije. Države članice koje osnivaju timove odlučuju o sastavu i svrsi osnivanja timova, a posebno trebaju odlučivati u pojedinim slučajevima da se

sudjelovanje u takvim timovima dozvoljava osobama koje ne predstavljaju nadležna tijela država članica i da te osobe primjerice mogu biti predstavnici EUROPOL-a, komisije OLAF-a ili predstavnici tijela država nečlanica, posebno predstavnici izvršnih tijela Sjedinjenih Američkih Država. Prema članku 5. Okvirne odluke ona nastupa na snagu na dan objave u službenom listu, a prestaje biti na snazi kada Konvencija o uzajamnoj pomoći u pravnim stvarima između država članica Europske unije stupi na snagu u svim državama članicama.

Postojećim zakonima Republike Hrvatske nije uređeno osnivanje i postupanje zajedničkih istražiteljskih tijela. U Zakonu o kaznenom postupku postoji samo odredba članka 201. kojom je određeno da se pod uvjetima predviđenim međunarodnim ugovorom i posebnim zakonom može provesti zajednička istraga za kaznena djela predviđena tim ugovorom i posebnim zakonom, dok se u članku 17. Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta uređuju ovlasti posebnog odjela unutar Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta kada taj Ured sudjeluje u zajedničkim istragama.

Kako osim navedenih odredbi u postojećim pozitivnim zakonima Republike Hrvatske nema odredbi kojima se uređuje kada se može voditi zajednička istraga, nadležnost za podnošenje zahtjeva nadležnim tijelima drugih država članica Europske unije za osnivanje zajedničkog istražiteljskog tima, ovlasti i način postupanja toga tima u Republici Hrvatskoj, a imajući u vidu ovlasti državnog odvjetništva u prethodnom postupku, bilo je nužno u Zakon o državnom odvjetništvu unijeti odredbe o zajedničkim istražiteljskim timovima i zajedničkim istragama u skladu s citiranom Okvirnom odlukom.

3. Okvirnom odlukom Vijeća od 30. studenoga 2009. godine o sprečavanju i rješavanju sporova o izvršavanju nadležnosti u kaznenim postupcima (2009/948/PUP) propisuju se mjere kojima bi se sprečavali slučajevi u kojima se protiv iste osobe vode usporedni kazneni postupci u različitim državama članicama u odnosu na iste činjenice, što može dovesti do pravomoćne odluke u tim postupcima u dvjema ili više država članica. Okvirna odluka stoga nastoji spriječiti povredu načela „*ne bis in idem*“ kako je određeno u članku 54. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. godine.

Između nadležnih tijela država članica treba uspostaviti suradnju i izravna savjetovanja s ciljem postizanja sporazuma o učinkovitom rješavanju kako bi se izbjegle štetne posljedice koje proizlaze iz usporednih postupaka, te gubljenje vremena i sredstava dotičnih nadležnih tijela. Takvo učinkovito rješenje moglo bi se posebno sastojati u koncentraciji kaznenih postupaka u jednoj državi članici npr. prijenosom kaznenih postupaka. Postupak razmjene informacija među nadležnim tijelima trebao bi se temeljiti na razmjeni posebnog minimalnog skupa informacija, koje bi uvijek trebalo osigurati. S obzirom da državno odvjetništvo vrši progon počinitelja kaznenih djela, dužno je u skladu sa Zakonom o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima pružati suradnju među nadležnim tijelima dviju ili više država članica koje vode kaznene postupke, ako je postupanje u trenutku upućivanja zamolbe za pravnu pomoć u njegovoj nadležnosti.

4. Pored navedenoga, potrebno je izvršiti i usuglašavanje teksta ovoga Zakona sa u međuvremenu donesenim Zakonom o sudovima i Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o Državnom sudbenom vijeću radi ujednačavanja statusa, odnosno prava i obveza svih pravosudnih dužnosnika te statusa državnih službenika zaposlenih u sudovima i državnim odvjetništvima. Također su proširene obveze državnih odvjetnika kao čelnika pravosudnih tijela u odnosu na Ministarstvo pravosuđa kao najviše tijelo pravosudne uprave.

S tim u svezi dopunjeni su poslovi državnoodvjetničke uprave poslovima koji se odnose na funkcioniranje informatičkog sustava, upravljanje zgradom i nekretninama dodijeljenim državnom odvjetništvu na korištenje te davanje obavijesti o radu državnog odvjetništva u skladu sa zakonom i Poslovníkom državnog odvjetništva, a uređen je i institut glasnogovornika državnog odvjetništva.

Prijedlogom se propisuje i da ministar nadležan za poslove pravosuđa određuje način korištenja zgrada i nekretnina dodijeljenih državnom odvjetništvu te da u izgradnji kapitalnih objekata za potrebe državnih odvjetništava mogu sudjelovati i županije, gradovi i općine.

Ovim prijedlogom Zakona propisuje se da je Državno odvjetništvo RH dužno voditi jedinstvenu evidenciju o svim postupcima u kojima državno odvjetništvo zastupa Republiku Hrvatsku pred sudovima, upravnim i drugim tijelima i na temelju posebne punomoći zastupa u građanskim i upravnim predmetima pravne osobe u vlasništvu ili pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske. Na zahtjev Vlade RH, državnog tijela ili pravne osobe koje zastupa nadležno državno odvjetništvo dužno je u roku od 15 dana od primitka zahtjeva, dostaviti podatke iz evidencije, dati procjenu vjerojatnosti uspjeha u sporu i izvijestiti o stanju predmeta uz obavijest o tome ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa.

U postupak imenovanja državnih odvjetnika uveden je institut mišljenja ministra nadležnog za poslove pravosuđa i propisan postupak davanja navedenog mišljenja. Izmijenjene su osnove za prestanak dužnosti državnih odvjetnika te se kao razlozi navode prestanak državnoodvjetničke dužnosti, spajanje državnih odvjetništava, izricanje stegovne mjere i razrješenje. Postojeće osnove za prestanak dužnosti državnog odvjetnika iste su kao i za prestanak dužnosti zamjenika državnog odvjetnika te predstavljaju osnove za prestanak dužnosti po sili zakona. Dopunjene su i osnove za razrješenje državnih odvjetnika te se kao posebna osnova navodi nanošenje štete ugledu državnog odvjetništva ili državnoodvjetničke dužnosti. Podnošenje prijedloga za razrješenje prema ovom Prijedlogu omogućuje se i ministru nadležnom za poslove pravosuđa.

Ovlast za obavljanje poslova državnog odvjetnika u slučaju kada državnom odvjetniku prestane dužnost prije isteka mandata ili iz bilo kojeg drugog razloga vremenski se ograničava na najviše godinu dana.

U postupku donošenja odnosno izmjena Okvirnih mjerila za rad državnih odvjetništava ministru nadležnom za poslove pravosuđa dana je ovlast predlaganja potrebe njihovog donošenja te njihovih izmjena ili dopuna.

Kao osnova za razrješenje dužnosti zamjenika državnog odvjetnika dodano je i nepodvrgavanje odgovarajućem medicinskom pregledu radi ocjene sposobnosti za obnašanje državnoodvjetničke dužnosti, a u skladu s odredbom članka 176. Zakona.

Prijedlogom se kao obveza državnih odvjetnika propisuje i dostava godišnjih rasporeda poslova državnih odvjetništava Ministarstvu pravosuđa.

Posebno se propisuje i obveza državnih odvjetnika odnosno zamjenika da se stalno stručno usavršavaju i sudjeluju u programima Pravosudne akademije, ali i njihovo pravo da kao predavači mogu sudjelovati na Pravosudnoj akademiji te nastavnici ili suradnici u nastavi iz područja prava na sveučilišnom ili stručnom studiju. Također se propisuje da za navedene

aktivnosti imaju pravo primiti naknadu, osim ako sudjeluju u obrazovnim programima unutar državnog odvjetništva.

Odredbe koje se odnose na materijalna prava državnoodvjetničkih dužnosnika usklađene su s odredbama Zakona o plaćama sudaca i drugih pravosudnih dužnosnika te odgovarajućim odredbama Zakona o sudovima.

Prijedlogom su izmijenjene i odredbe Zakona koje se odnose na slučajeve mirovanja državnoodvjetničke dužnosti radi obnašanja drugih dužnosti te mogućnost da državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika uz svoj pristanak mogu biti raspoređeni i na druge poslove u ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa, Pravosudnu akademiju ili Državnoodvjetničko vijeće na vrijeme do četiri godine. Vrijeme provedeno na navedenim poslovima priznaje im se kao vrijeme provedeno u obnašanju državnoodvjetničke dužnosti.

Odredbe o trajanju mandata članova Državnoodvjetničkog vijeća usklađuju se s odredbom članka 125. stavak 7. Ustava Republike Hrvatske po kojoj zamjenik državnog odvjetnika ne može biti član Državnoodvjetničkog vijeća više od dva puta. Dosadašnjom odredbom bilo je propisano da zamjenik državnog odvjetnika ne može biti biran za člana Državnoodvjetničkog vijeća dva puta uzastopno.

Posebno je istaknuto da se slobodna mjesta zamjenika državnih odvjetnika mogu popunjavati samo u skladu s Planom popunjavanja slobodnih mjesta zamjenika državnih odvjetnika.

Novopredloženim člancima 158.a i 159.a propisan je postupak imenovanja zamjenika Glavnog državnog odvjetnika iz reda kandidata koji nisu pravosudni dužnosnici te postupak imenovanja zamjenika općinskih državnih odvjetnika iz reda kandidata koji su završili Državnu školu za pravosudne dužnosnike.

Odredbe Zakona koje se odnose na izvješća o imovini državnih odvjetnika odnosno zamjenika državnih odvjetnika dograđene su odredbom kojom se propisuje da je Državnoodvjetničko vijeće dužno u skladu s posebnim zakonom omogućiti uvid u imovinu državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika u roku od osam dana od dana podnošenja zahtjeva.

Odredbe koje se odnose na državnoodvjetničke službenike i namještenike općenito, odnosno na tajnike državnih odvjetništava, državnoodvjetničke vježbenike i državnoodvjetničke savjetnike usklađene su s odredbama Zakona o sudovima u dijelu koji se odnosi na sudske službenike i namještenike, odnosno na tajnike sudova, sudačke vježbenike i sudske savjetnike.

Prijedlogom je izvršeno i terminološko usklađivanje pojedinih odredaba ovog Zakona s odredbama Zakona o tajnosti podataka, Zakona o zaštiti osobnih podataka i Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, a pojedine odredbe su i nomotehnički doradene.

5. Nakon donošenja Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku koje je potrebno donijeti radi provedbe odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske, bit će nužno potrebno ponovno mijenjati Zakon o državnom odvjetništvu, i to prvenstveno radi postupanja i ovlasti državnih odvjetnika u kaznenim postupcima, ali i detaljnijeg propisivanja načina postupanja građansko-upravnih odjela državnih odvjetništava.

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovog Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. RAZLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno članku 161. Poslovnika Hrvatskog sabora predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku. Kako se Zakonom o državnom odvjetništvu uređuje pitanje provođenja Okvirne odluke Vijeća Europske Unije od 13. lipnja 2002. godine o zajedničkim istražiteljskim ekipama (2002/465/PUP), posebno cijeneći da je Europsko Vijeće na svojoj sjednici u Tampereu 15. i 16. listopada 1999. zatražilo neodgodivo osnivanje zajedničkih istražiteljskih ekipa, kao što je predviđeno Ugovorom o osnivanju Europske unije, a što predstavlja prvi korak u borbi protiv trgovine drogom i ljudima, kao i terorizma. Stoga smo u obvezi implementirati u Zakon o državnom odvjetništvu odredbe o zajedničkim istragama na način kako je to uređeno navedenom Okvirnom odlukom i Okvirnom odlukom Vijeća od 30. studenoga 2009. godine o sprečavanju i rješavanju sporova o izvršavanju nadležnosti u kaznenim postupcima (2009/948/PUP).

V. TEKST PRIJEDLOGA ZAKONA

Prilaže se tekst prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom odvjetništvu.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNOM ODVJETNIŠTVU

Članak 1.

U Zakonu o državnom odvjetništvu („Narodne novine“, br. 76/09, 153/09, 116/10, 145/10, 57/11 i 130/11.) iza članka 1. dodaje se novi članak 1.a koji glasi:

„Članak 1.a

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose:

- Okvirna odluka Vijeća Europske unije od 13. lipnja 2002. godine o zajedničkim istražiteljskim ekipama (2002/465/PUP), (Sl, L 162, 20. 6. 2002.),
- Okvirna odluka Vijeća od 30. studenoga 2009. godine o sprečavanju i rješavanju sporova o izvršavanju nadležnosti u kaznenim postupcima (2009/948/PUP) (SL I 328, 15. 12. 2009.).“

Članak 2.

Članak 5. mijenja se i glasi:

„Svatko ima pravo ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa ili nadležnom državnom odvjetniku pisano ili usmeno podnositi predstavke i pritužbe na rad tog ili nižeg državnog odvjetništva i na njih dobiti odgovor u roku od najkasnije 30 dana od dana njihovog zaprimanja u nadležnom državnom odvjetništvu.“

Članak 3.

U članku 20. stavku 1. iza riječi: „vođenje“ dodaju se riječi: „poslova vezanih uz funkcioniranje informatičkog sustava i vođenje“, a iza riječi: „financijsko i materijalno poslovanje državnog odvjetništva“ stavlja se zarez i dodaju riječi: „upravljanje zgradom i nekretninama dodijeljenim državnom odvjetništvu na korištenje, davanje obavijesti o radu državnog odvjetništva u skladu sa zakonom i Poslovníkom državnog odvjetništva“.

Članak 4.

U članku 25. stavku 4. riječi: „službena su tajna“ zamjenjuju se riječima: „su tajni“, a iza riječi: „državnom odvjetništvu“ dodaju se riječi: „u skladu s odredbama Zakona o tajnosti podataka i Zakona o zaštiti osobnih podataka“.

Članak 5.

U članku 26. stavku 1. iza točke 4. dodaje se točka 5. koja glasi:

„5. podatke o stručnom usavršavanju u Pravosudnoj akademiji i drugim oblicima stručnog usavršavanja,“.

Dosadašnje točke 5., 6., 7. i 8. postaju točke 6., 7., 8. i 9.

U stavku 2. riječ: „oca“ zamjenjuje se riječju: „roditelja“, a riječi: „pravnom fakultetu“ riječima: „diplomskom sveučilišnom studiju prava“.

Članak 6.

U članku 30. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Nadležna državna odvjetništva prate i proučavaju primjenu propisa od važnosti za rad državnog odvjetništva te o uočenim pojavama izvješćuju Državno odvjetništvo Republike Hrvatske koje u slučaju ako ocijeni da je to od interesa za Republiku Hrvatsku izvješćuje Vladu Republike Hrvatske.“

Članak 7.

U članku 32. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske daje na zahtjev državnih tijela mišljenja o nacrtima prijedloga zakona i drugih propisa.“

Članak 8.

U članku 36. stavku 3. iza točke 5. briše se točka i stavlja zarez te se dodaju točke 6. i 7. koje glase:

„6. podaci iz evidencija državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika,
7. ocjene obnašanja državnoodvjetničke dužnosti.“

Članak 9.

U članku 38. stavku 1. riječi: „državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika, kojeg on na to ovlasti“ zamjenjuju se riječima: „glasnogovornik državnog odvjetništva“.

Iza stavka 1. dodaju se stavci 2. i 3. koji glase:

„(2) Glasnogovornik državnog odvjetništva daje obavijesti o radu državnog odvjetništva u skladu s ovim Zakonom, Poslovnikom državnog odvjetništva i Zakonom o pravu na pristup informacijama.

(3) Glasnogovornik općinskog i županijskog državnog odvjetništva je državni odvjetnik, zamjenik državnog odvjetnika ili osoba koju odredi državni odvjetnik godišnjim rasporedom poslova.“

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 4.

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„(5) Kada za to postoji posebni interes javnosti, priopćenje po ovlasti državnog odvjetnika može dati i zamjenik koji provodi pojedinu radnju.“

Članak 10.

U članku 47. iza stavka 1. dodaju se stavci 2. i 3. koji glase:

„(2) Način korištenja zgrada i nekretnina dodijeljenih državnom odvjetništvu na korištenje određuje ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(3) U izgradnji kapitalnih objekata za potrebe državnih odvjetništava mogu sudjelovati i županije, gradovi i općine.“

Članak 11.

U članku 49. stavku 1. iza riječi: „policija“ dodaju se riječi: „ili pravna osoba ovlaštena za poslove zaštite i osiguranja“.

Članak 12.

Iza članka 51. dodaju se novi članci 51.a, 51.b, 51.c, 51.d, 51.e i 51.f koji glase:

„Članak 51.a

(1) Državno odvjetništvo u skladu sa Zakonom o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima surađuje s nadležnim tijelima dviju ili više država članica koje vode kaznene postupke, ako je postupanje u trenutku upućivanja zamolbe za pravnu pomoć u njegovoj nadležnosti.

(2) Ako nadležno državno odvjetništvo ima opravdane razloge i saznanja da se u drugoj državi članici ili više država članica vodi usporedni postupak u odnosu na iste činjenice i protiv iste osobe, dužno je uspostaviti kontakt s nadležnim tijelom te druge države članice kako bi se potvrdilo postojanje usporednih postupaka s ciljem pokretanja izravnih savjetovanja.

(3) Ako je iz razloga navedenih u stavku 2. ovoga članka nadležno tijelo druge države članice uspostavilo kontakt s nadležnim državnim odvjetništvom, ono je dužno u roku kojeg je navelo tijelo koje uspostavlja kontakt, a ako rok nije naveden bez nepotrebnog odlaganja, obavijestiti tijelo koje uspostavlja kontakt vodi li se u Republici Hrvatskoj usporedni postupak.

(4) Ako nadležno državno odvjetništvo nema saznanja o tome koje je tijelo druge države članice nadležno za uspostavljanje kontakta, ono će preko kontaktnih točaka Europske pravosudne mreže (EJN) ili EUROJUST-a razmijeniti podatke o tom nadležnom tijelu.

Članak 51.b

(1) Ako je osumnjičena ili optužena osoba uhićena ili se nalazi u istražnom zatvoru, zahtjev za uspostavu kontakta smatra se hitnim.

(2) Nadležno državno odvjetništvo i tijelo s kojim se uspostavlja kontakt međusobno komuniciraju svim sredstvima koja omogućuju pisani zapis (pisana obavijest, e-mail, faks).

Članak 51.c

(1) Zahtjev za uspostavljanje kontakta s nadležnim tijelom u drugoj državi članici mora sadržavati:

1. podatke o državnom odvjetništvu koje šalje zahtjev,
2. opis činjenica i okolnosti koje su predmet dotičnog kaznenog postupka,
3. sve poznate podatke o identitetu osumnjičene osobe te podatke o žrtvama ako državno odvjetništvo s njima raspolaže,
4. podatke o stanju postupka,
5. podatke o pritvoru ili istražnom zatvoru ako je određen.

(2) Odgovor državnog odvjetnika nadležnom tijelu druge države sadrži sljedeće podatke:

1. vodi li se ili se vodio postupak u odnosu na činjenice koje su dijelom ili u potpunosti jednake činjenicama iz zahtjeva koji je podnijelo tijelo koje uspostavlja kontakt te jesu li su umiješane iste osobe,
2. u slučaju potvrdnog odgovora potrebno je navesti kontaktne podatke nadležnog državnog odvjetništva i podatke u kojoj fazi se postupci nalaze.

(3) Državno odvjetništvo može dati i dodatne obavijesti u vezi s postupkom.

Članak 51.d

(1) Kada se ustanovi postojanje usporednih kaznenih postupaka nadležno državno odvjetništvo izravno se savjetuje s nadležnim tijelom druge države članice kako bi postigli sporazum o učinkovitom rješenju kojim se izbjegavaju štetne posljedice koje proizlaze iz usporednih postupaka i kojim se postiže koncentracija kaznenih postupaka u jednoj državi članici.

(2) Sve dok traju izravna savjetovanja nadležno državno odvjetništvo je dužno izvješćivati nadležno tijelo druge države članice o svim važnim mjerama koje poduzima u okviru postupka.

(3) Za vrijeme izravnih savjetovanja nadležno državno odvjetništvo odgovara, kada god je to moguće, na zahtjeve nadležnog tijela druge države članice koje je uključeno u savjetovanje za dostavom podataka.

(4) Ako nadležno tijelo druge države članice koja sudjeluje u savjetovanju zatraži od nadležnog državnog odvjetništva da mu dostavi podatke koji bi mogli ugroziti temeljne interese nacionalne sigurnosti ili sigurnost pojedinaca, ti se podaci neće dostaviti.

Članak 51.e

(1) Ako se za vrijeme izravnih savjetovanja postigne sporazum o vođenju kaznenih postupaka u Republici Hrvatskoj, nadležno državno odvjetništvo dužno je obavijestiti nadležno tijelo druge države članice ili drugih država članica o ishodu postupka.

(2) Ako nije postignut sporazum između nadležnog državnog odvjetništva i tijela druge države članice, državno odvjetništvo može zatražiti posredovanje EUROJUST-a.

Članak 51.f

Kada je kazneni postupak u drugoj državi članici pravomoćno dovršen, državni odvjetnik će odustati od kaznenog progona ili odustati od optužbe i o tome obavijestiti sud.“

Članak 13.

Iza članka 71. dodaje se naslov „e. Zajedničke istrage“ i članci 71.a do 71.i koji glase:

„e. Zajedničke istrage

Članak 71.a

(1) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske može na temelju sporazuma s nadležnim tijelima jedne ili više država članica Europske unije osnovati zajednički istražiteljski tim radi provođenja zajedničke istrage kaznenih djela počinjenih u Republici Hrvatskoj i jednoj ili više država članica. Sastav zajedničkog istražiteljskog tima se utvrđuje sporazumom.

(2) Zajednički istražiteljski tim može biti osnovan u slučaju:

1. teških i složenih istraživanja kaznenih djela počinjenih na području Republike Hrvatske, a u kojima su počinitelji povezani s osobama iz drugih država članica;
2. kad nadležno državno odvjetništvo u Republici Hrvatskoj i nadležna tijela jedne ili više država članica provode istraživanje kaznenih djela čije okolnosti zahtijevaju usklađeno i koordinirano zajedničko djelovanje nadležnih tijela uključenih država.

(3) Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 2. ovog članka razlozi za podnošenje zahtjeva drugoj državi za osnivanje zajedničkog istražnog tijela posebno postoje u slučajevima trgovine drogom i ljudima, kao i za kaznena djela terorizma.

Članak 71.b

Zahtjev za osnivanje zajedničkog istražiteljskog tima upućen državi ili državama članicama Europske unije, osim podataka navedenih u članku 8. stavku 3. Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima, mora sadržavati i prijedlog sastava zajedničkog istražiteljskog tima.

Članak 71.c

Zajednički istražiteljski tim djeluje u Republici Hrvatskoj, odnosno na teritoriju država članica koje sačinjavaju to istražno tijelo u skladu sa sljedećim općim uvjetima:

1. kada se zajednička istraga provodi u Republici Hrvatskoj voditelj zajedničkog istražiteljskog tima je predstavnik nadležnog županijskog državnog odvjetništva ili Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (u daljnjem tekstu Ured) .
2. državni odvjetnik ili Ravnatelj Ureda, odnosno zamjenik Ravnatelja ili županijskog državnog odvjetnika kao voditelj zajedničkog istražiteljskog tima postupa u skladu s zakonima Republike Hrvatske.
3. članovi zajedničkog istražiteljskog tima izvršavaju svoje zadaće po nalogima voditelja iz točke 2. ovog članka, a u okviru ovlasti koje su utvrdila njihova tijela u sporazumu o osnivanju.

4. Republika Hrvatska osigurava potrebne uvjete za rad zajedničkog istražiteljskog tima na svojem području.

Članak 71.d

(1) Članovi zajedničkog istražiteljskog tima iz drugih država u kojima se ne provodi zajednička istraga („sekundarni članovi“) imaju pravo prisustvovati pojedinim radnjama u okviru zajedničke istrage koja se provodi u Republici Hrvatskoj. Voditelj zajedničkog istražiteljskog tima može im u skladu sa zakonima Republike Hrvatske uskratiti sudjelovanje, ali ih je dužan obavijestiti o razlozima za uskratiti.

(2) Sekundarnim članovima zajedničkog istražiteljskog tima voditelj može u skladu s propisima Republike Hrvatske povjeriti provođenje određene radnje, kada to odobre nadležna tijela Republike Hrvatske i države članice iz koje je sekundarni član.

(3) Kada zajednički istražiteljski tim smatra kako je potrebno provesti određenu radnju u Republici Hrvatskoj, članovi iz Republike Hrvatske zatražit će od nadležnih tijela da poduzmu te radnje. Nadležno tijelo zamoljene radnje provodi u skladu sa zakonima Republike Hrvatske.

Članak 71.e

(1) Član zajedničkog istražiteljskog tima iz Republike Hrvatske može za potrebe zajedničke istrage u skladu sa zakonima Republike Hrvatske i u okviru svojih nadležnosti učiniti dostupnima podatke s kojima raspolaže drugim članovima zajedničkog istražiteljskog tima.

(2) Član zajedničkog istražiteljskog tima može podatke koje je saznao za vrijeme sudjelovanja u zajedničkoj istrazi u drugoj državi, a koji inače nisu dostupni nadležnim tijelima njegove države, upotrijebiti za sljedeće svrhe:

1. u svrhu za koju je osnovan zajednički istražiteljski tim,
2. uz prethodnu suglasnost države članice u kojoj je podatak pronađen za otkrivanje, istraživanje i progon drugih kaznenih djela. Takvu suglasnost država članica može uskratiti samo u slučajevima kada bi uporaba tih podataka ugrozila kriminalističke istrage u toj državi članici ili u kojima bi ta država članica mogla uskratiti uzajamnu pomoć,
3. za sprečavanje neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti, u kojem slučaju te podatke ne može izvan uvjeta iz točke 2. ovog članka koristiti za naknadno pokretanje kriminalističkih istraživanja;
4. za druge svrhe, ako je tako dogovoreno između država članica koje sačinjavaju zajednički istražiteljski tim.

Članak 71.f

(1) Uz suglasnost članova zajedničkog istražiteljskog tima iz drugih država članica i ako to dozvoljavaju zakoni tih država članica, u radu zajedničkog istražiteljskog tima u Republici Hrvatskoj mogu sudjelovati i druge osobe, primjerice službenici tijela osnovanih u skladu s Ugovorom o Europskoj uniji.

(2) Prava koja pripadaju članovima ili sekundarnim članovima ne primjenjuju se na te osobe, osim ako sporazumom nije izričito drukčije određeno.

Članak 71.g

Ako zajednički istražiteljski tim treba pravnu pomoć od države koja nije sudjelovala u osnivanju zajedničkog istražiteljskog tima, nadležna tijela iz članka 71.c ovoga Zakona mogu zatražiti međunarodnu pravnu pomoć od nadležnih tijela te države u skladu s mjerodavnim međunarodnim ugovorima.

Članak 71.h

Dokazi koje je pribavilo strano pravosudno tijelo u okviru zajedničkog istražnog tima smatrat će se zakonitim dokazima pod uvjetom uzajamnosti, osim ako to nije protivno načelima domaćeg pravnog poretka.

Članak 71.i

Republika Hrvatska odgovara za štetu koju u obnašanju dužnosti kao članovi zajedničkog istražiteljskog tima nepravilnim ili nezakonitim radom nekoj osobi nanese državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika tijekom svojih operacija.“

Članak 14.

U naslovu ispred članka 72. slovo „e.“ mijenja se u slovo „f.“

Članak 15.

U članku 87. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Osim poslova iz članka 30. stavka 4., članka 32. i članka 33. ovoga Zakona nadležna državna odvjetništva mogu na temelju posebne punomoći zastupati u građanskim i upravnim predmetima pravne osobe u vlasništvu ili pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske, kada je to s obzirom na predmet postupka opravdano, a u slučaju da nadležni državni odvjetnik odbije punomoć, izvijestit će o tome višega državnog odvjetnika koji će donijeti konačnu odluku.“

Stavak 3. briše se.

Dosadašnji stavci 4. i 5. postaju stavci 3. i 4.

U novom stavku 4. riječi: „iz stavka 4.“ brišu se i zamjenjuju sa riječima: „iz stavka 3.“

Članak 16.

Iza članka 88. dodaje se članak 88.a koji glasi:

„Članak 88.a

(1) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske dužno je voditi jedinstvenu evidenciju o svim postupcima iz članka 30. stavka 4., članka 32., članka 33. i članka 87. stavka 1. ovog Zakona.

(2) Na zahtjev Vlade Republike Hrvatske te državnog tijela ili pravne osobe u vlasništvu ili pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske koje zastupa, nadležno državno odvjetništvo dužno je u roku od 15 dana od primitka zahtjeva dostaviti podatke o stanju predmeta iz evidencije iz stavka 1. ovoga članka te na temelju dostavljenih podataka dati procjenu vjerojatnosti uspjeha u sporu uz obavijest ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa.

(3) Državna tijela koja zastupa državno odvjetništvo sukladno članku 30. stavku 4. ovog Zakona dužna su imenovati koordinatora za suradnju s državnim odvjetništvima te pravovremeno dostavljati podatke i upute za zastupanje u postupcima pred sudovima, upravnim i drugim tijelima.

(4) Na zahtjev Vlade Republike Hrvatske i ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske dužno ih je izvijestiti o podacima iz evidencije iz stavka 1. ovoga članka.

(5) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske dužno je izvijestiti Vladu Republike Hrvatske uz obavijest ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa o nepostupanju državnih tijela iz stavka 3. ovog članka. “

Članak 17.

U članku 94. stavku 1. iza riječi: „Republike Hrvatske“ dodaju se riječi „i ministra nadležnog za poslove pravosuđa“.

U stavku 3. iza riječi: „županijskog državnog odvjetništva“ briše se riječ: „i“ i dodaje zarez, a iza riječi: „županijskoga državnog odvjetnika“ dodaju riječi: „i ministra nadležnog za poslove pravosuđa“.

Članak 18.

U članku 97. iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) Nakon pribavljenog mišljenja iz stavka 4. ovog članka Glavni državni odvjetnik zatražit će mišljenje o kandidatima od ministra nadležnog za poslove pravosuđa. Ministar nadležan za poslove pravosuđa dužan je dostaviti svoje mišljenje u roku od 15 dana od primitka zahtjeva. Ako mišljenje ne bude dano u propisanom roku, smatra se da je dano pozitivno mišljenje.“

U stavku 6. koji postaje stavak 7. iza brojke „4.“ dodaju se riječi: „i 6.“.

U stavku 7. koji postaje stavak 8. brojka „60“ zamjenjuje se brojkom „30“.

Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 9.

Članak 19.

U članku 98. stavku 1 riječi: „objavljivanja imenovanja“ zamjenjuju se riječima: „dana donošenja“.

Iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Odluka o imenovanju objavljuje se u „Narodnim novinama“.“

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 3. i 4.

Članak 20.

U članku 99. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Državnom odvjetniku prestaje dužnost:

1. prestankom državnoodvjetničke dužnosti, danom prestanka dužnosti,
2. spajanjem državnih odvjetništava, danom spajanja državnih odvjetništava,
3. izricanjem stegovne kazne, danom pravomoćnosti odluke,
4. razrješenjem.“

U stavku 2. u prvoj rečenici brišu se riječi: „do 3.“.

Članak 21.

U članku 100. stavku 1. dodaje se točka 1. koja glasi:

„1. svojim ponašanjem nanese štetu ugledu državnog odvjetništva ili državnoodvjetničke dužnosti,“

Dosadašnje točke 1., 2., 3., 4., 5. i 6. postaju točke 2., 3., 4., 5., 6. i 7.

Članak 22.

U članku 102. stavcima 1. i 2. brojka: „5.“ zamjenjuje se brojkom: „6.“

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Ako postoji osnova za razrješenje županijskog odnosno općinskog državnog odvjetnika, prijedlog za razrješenje može podnijeti i ministar nadležan za poslove pravosuđa.“

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

Članak 23.

U članku 103. stavku 3. iza riječi „razrješenju“ dodaju se riječi: „nije dopuštena žalba, ali“

Članak 24.

U članku 106. riječi: „do imenovanja novoga državnog odvjetnika“ zamjenjuju se riječima: „za vrijeme koje ne može biti dulje od jedne godine“.

Članak 25.

U članku 107. stavku 2. iza riječi: „mjerila“ dodaju se riječi: „za rad državnih odvjetništava“.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Ministar nadležan za poslove pravosuđa može upozoriti Glavnog državnog odvjetnika na potrebu donošenja izmjena ili dopuna Okvirnih mjerila kada to nalažu izmjene propisa ili provedba drugih mjera iz ovlasti ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa. Ako Glavni državni odvjetnik ne postupi po upozorenju ministra, dužan je ministra izvijestiti o razlozima u roku od 30 dana.“

Članak 26.

U članku 109. stavku 2. riječi: „pravni fakultet“ zamjenjuju se riječima: „diplomski sveučilišni studij prava“.

Članak 27.

U članku 112. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Rješenje kojim se utvrđuje nastupanje okolnosti iz stavka 1. ovoga članka donosi Državnoodvjetničko vijeće na temelju obavijesti državnog odvjetništva u kojem je zamjenik državnog odvjetnika obnašao dužnost i dostavlja ga ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa.“

Članak 28.

U članku 113. stavku 1. iza točke 5. umjesto točke stavlja se zarez i dodaje točka 6. koja glasi:

„6. ako se ne podvrgne odgovarajućem medicinskom pregledu radi ocjene sposobnosti za obnašanje državnoodvjetničke dužnosti.“

Članak 29.

U članku 115. stavku 3. dodaje se druga rečenica koja glasi:

„Godišnji raspored poslova dostavlja se i ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa.“

Članak 30.

U članku 120. stavku 1. riječ: „prava“ zamjenjuje se riječima: „privatnih interesa“.

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika dužan se stalno stručno usavršavati i sudjelovati u programima obrazovanja i usavršavanja Pravosudne akademije, a može sudjelovati i u drugim oblicima obrazovanja i stručnog usavršavanja.“

U stavku 4. koji postaje stavak 5. iza riječi: „radove,“ dodaju se riječi: „sudjelovati kao predavač na Pravosudnoj akademiji te kao nastavnik ili suradnik u nastavi iz područja prava na sveučilišnom ili stručnom studiju,“, a iza riječi: „aktivnostima“ dodaju se riječi: „te za navedeni rad primiti naknadu“.

Iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) Ako državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika sudjeluje u obrazovnim programima unutar državnog odvjetništva, nema pravo za navedeni rad primiti naknadu.“

Članak 31.

U članku 121. stavku 2. riječi: „Vlada Republike Hrvatske“ zamjenjuju se riječima: „Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske“.

Članak 32.

U članku 122. stavak 3. briše se.

Članak 33.

U članku 123. podstavak 3. mijenja se i glasi: „-prava iz mirovinskog i zdravstvenog osiguranja sukladno posebnim propisima,“

U podstavku 6. iza riječi: „blagdana“ i zareza dodaju se riječi: „kada je državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika privremeno upućen na rad u drugo državno odvjetništvo ili raspoređen na rad u ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa ili obnaša dužnost zamjenika Glavnog državnog odvjetnika,“.

Iza podstavka 6. dodaje se podstavak 7. koji glasi:

„- naknada troškova prijevoza na posao i s posla ako državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ne prebiva u mjestu sjedišta državnog odvjetništva,“.

Dosadašnji podstavci 7. i 8. postaju podstavci 8. i 9.

Članak 34.

U članku 125. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika može biti privremeno upućen na rad u Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta kad je to određeno posebnim zakonom.“.

Članak 35.

U članku 126. stavci 1. i 2. mijenjaju se i glase:

„(1) Ako državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika bude imenovan za ministra nadležnog za poslove pravosuđa, zamjenika ili pomoćnika u ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa, suca Ustavnog suda Republike Hrvatske ili na prijedlog Vlade Republike Hrvatske bude imenovan na neku dužnost u međunarodnim pravosudnim tijelima, međunarodnim misijama ili organizacijama, državnoodvjetnička dužnost mu miruje dok obnaša dužnost na koju je imenovan.“

(2) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika uz svoj pristanak može biti raspoređen i na druge poslove u ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa, u Pravosudnoj akademiji ili Državnoodvjetničkom vijeću na vrijeme do četiri godine, za koje vrijeme mu državnoodvjetnička dužnost miruje.“.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Državnom odvjetniku ili zamjeniku državnog odvjetnika se vrijeme provedeno na poslovima iz stavaka 1. i 2. ovog članka priznaje kao vrijeme provedeno u obnašanju državnoodvjetničke dužnosti.“.

Dosadašnji stavci 3. i 4. postaju stavci 4. i 5., a dosadašnji stavak 5. se briše.

Članak 36.

U članku 128. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Republika Hrvatska od državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika zatražit će povrat isplaćene naknade samo kad je štetu učinio namjerno ili iz krajnje nepažnje.“.

Dosadašnji stavak 3. briše se.

Članak 37.

U članku 134. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Ocjena je tajna i dostavlja se zamjeniku državnog odvjetnika na kojeg se odnosi.“.

Članak 38.

U članku 139. stavku 1. riječi: „šest mjeseci“ zamjenjuju se riječima: „jedne godine“.

Članak 39.

U članku 142. stavku 1. iza riječi: „biti“ dodaju se riječi: „više od“, a riječ: „uzastopno“ briše se.

Članak 40.

U članku 156. dodaje se stavak 1. koji glasi:

„(1) Slobodna mjesta zamjenika državnih odvjetnika mogu se popunjavati samo u skladu s Planom popunjavanja slobodnih mjesta zamjenika državnih odvjetnika.“.

U stavku 1. koji postaje stavak 2. riječ: „općinskim“ briše se.

Dosadašnji stavci 2., 3., 4., 5., 6. i 7. postaju stavci 3., 4., 5., 6., 7. i 8.

Članak 41.

U članku 156.a stavku 2. riječi: „promjena unutarnjeg ustrojstva državnog odvjetništva“ zamjenjuju se riječima: „promjena u mjesnoj nadležnosti“, a riječi: „Okvirnim mjerilima za rad zamjenika državnih odvjetnika“ zamjenjuju se riječima: „Okvirnim mjerilima za rad državnih odvjetništava“.

Članak 42.

U članku 158 stavku 1. riječi: „,odnosno prije isteka roka iz članka 157. stavka 4. ovoga Zakona“ brišu se.

Članak 43.

Iza članka 158. dodaje se članak 158.a. koji glasi:

„Članak 158.a

- (1) Za kandidate koji ispunjavaju uvjete za mjesto zamjenika državnog odvjetnika u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske, a nisu kao dužnosnici u pravosudnim tijelima obnašali pravosudnu dužnost, Vijeće će provesti postupak provjere znanja.
- (2) Provjera znanja sastoji se od pisanja jedne ili više pisanih radnji koje predstavljaju donošenje i izradu državnoodvjetničke odluke.
- (3) Kandidati pisanu radnju izrađuju pod osobnom zaporkom.
- (4) Kandidati mogu iz jedne ili više pisanih radnji ostvariti najviše 150 bodova.
- (5) Kandidati koji su na pisanoj provjeri znanja ostvarili najbolji uspjeh pozivaju se na usmeni razgovor na kojem se ocjenjuje motiviranost kandidata za rad u državnom odvjetništvu, sposobnost za komunikaciju s drugim osobama, rješavanje sukoba i donošenje odluka i sposobnost za prikupljanje podataka i dokaza potrebnih za donošenje odluke.
- (6) Na usmenom razgovoru može se ostvariti najviše 20 bodova.
- (7) Na temelju rezultata provjere znanja i usmenog razgovora Vijeće sastavlja listu prvenstva kandidata i donosi odluku o imenovanju. Ako više kandidata ostvari isti broj bodova, prednost ima kandidat za kojeg je dano pozitivno mišljenje državnog odvjetnika.
- (8) Lista prvenstva objavljuje se na internetskim stranicama Vijeća i sadrži ukupan zbroj bodova i bodove ostvarene po svakom od kriterija.
- (9) Vijeće će u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti Pravilnik o načinu i provođenju te ocjenjivanju pisanog ispita i usmenog razgovora.“

Članak 44.

U članku 159. stavci 3. i 5. brišu se.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 3., a stavak 6. postaje stavak 4.

Članak 45.

Iza članka 159. dodaje se članak 159.a koji glasi:

„Članak 159.a

(1) Kada Vijeće za zamjenika općinskog državnog odvjetnika imenuje kandidata koji je završio Državnu školu za pravosudne dužnosnike, izbor mora biti utemeljen na završnoj ocjeni koju je kandidat ostvario u Državnoj školi i ostvarenim bodovima na razgovoru s kandidatom, prema utvrđenoj listi prvenstva.

(2) Na razgovoru kandidati mogu ostvariti najviše 20 bodova.“

Članak 46.

U članku 160. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Vijeće u postupku imenovanja može donijeti odluku o pozivanju na razgovor svih ili kandidata koji su ostvarili najbolji uspjeh na provjeri znanja. Vijeće će u tom slučaju imenovati povjerenstvo od tri člana koji će razgovarati s kandidatima, a ujedno će odlučiti hoće li se s kandidatima razgovarati zajednički ili odvojeno. “

Članak 47.

U članku 161. stavku 2. riječi: „objavljivanja imenovanja“ zamjenjuju se riječima: „donošenja odluke“.

Članak 48.

U članku 164. stavak 3. briše se.

Dosadašnji stavci 4. i 5. postaju 3. i 4.

Dosadašnji stavak 6. koji postaje stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Državnoodvjetničko vijeće dužno je u skladu s posebnim zakonom omogućiti uvid u izvješće o imovini državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika u roku od osam dana od dana podnošenja pisanog zahtjeva.“

Članak 49.

Članak 171. mijenja se i glasi:

„Protiv odluke o stegovnoj odgovornosti nije dopuštena žalba, ali zamjenik državnog odvjetnika može pokrenuti upravni spor.“

Članak 50.

U članku 173. stavku 1. u podstavku 2. iza riječi: „dužnosti“ briše se riječ: „ili“ i stavlja točka.

U stavku 1. podstavak 3. briše se.

U stavku 2. iza podstavka 2. briše se točka i stavlja zarez te se dodaje podstavak 3. koji glasi:

„- ako ovlašteni predlagatelj predloži stegovnu kaznu razrješenja.“

Članak 51.

U članku 174. stavku 2. iza riječi: „dopuštena.“ dodaju se riječi: „,ali se može pokrenuti upravni spor.“

Članak 52.

U članku 177. stavku 5. riječi: „točki 1. do 4.“ zamjenjuju se riječima: „točki 1., 2., 3., 4. i 6.“, a iza riječi: „Zakona“ dodaju se riječi: „nije dopuštena žalba, ali“.

Članak 53.

Članak 178. mijenja se i glasi:

„Ako je zamjenik državnog odvjetnika zatražio razrješenje od dužnosti, Vijeće je dužno donijeti odluku o razrješenju u roku od 30 dana od podnošenja zahtjeva.“

Članak 54.

U članku 182. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Zasnivanje i prestanak radnog odnosa službenika i namještenika, plaće i ostala prava, obveze i odgovornosti iz rada te odgovornost za povrede službene dužnosti uređuju se propisima koji se primjenjuju na državne službenike i namještenike.“

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Radna mjesta u državnim odvjetništvima mogu se popunjavati samo uz odobrenje ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa.“

Stavak 3. koji postaje stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Propise o potrebnom stupnju obrazovanja, trajanju i obavljanju vježbeničke prakse, uvjetima za polaganje državnog stručnog ispita, programu i načinu polaganja tog ispita te druga pitanja s tim u svezi donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa.“

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Članak 55.

U članku 183. stavku 1. riječ: „deset“ zamjenjuje se brojkom „15“.

U stavku 2. riječi: „pravni fakultet“ zamjenjuju se riječima: „diplomski sveučilišni studij prava“.

Članak 56.

U članku 184. stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Za višeg državnoodvjetničkog savjetnika u općinskom i županijskom državnom odvjetništvu i državnoodvjetničkog savjetnika u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja ima završen sveučilišni diplomski studij prava, položen pravosudni ispit i koja je radila najmanje dvije godine kao državnoodvjetnički ili sudski savjetnik, sudac, državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika, odvjetnik ili javni bilježnik, odnosno osoba koja je radila na drugim pravnim poslovima nakon položenoga pravosudnog ispita najmanje pet godina.“

Dosadašnji stavak 5. briše se.

Dosadašnji stavak 6. koji postaje stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Viši državnoodvjetnički savjetnik u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske može biti osoba koja je najmanje četiri godina radila kao državnoodvjetnički ili sudski savjetnik, pravosudni dužnosnik, odvjetnik ili javni bilježnik, odnosno osoba koja je najmanje 10 godina nakon položenog pravosudnog ispita radila na drugim pravnim poslovima.“

Članak 57.

Članak 185. mijenja se i glasi:

„(1) Polaznici Državne škole za pravosudne dužnosnike koji su državnoodvjetnički savjetnici raspoređuju se na mjesto viši državnoodvjetnički savjetnik na neodređeno vrijeme. Polaznici Državne škole za pravosudne dužnosnike koji nisu državnoodvjetnički savjetnici primaju se u državnu službu na neodređeno vrijeme i raspoređuju na mjesto viši državnoodvjetnički savjetnik u državnim odvjetništvima u koje ih rasporedi Državnoodvjetničko vijeće.

(2) Ako viši savjetnik iz stavka 1. ovoga članka u roku utvrđenom posebnim zakonom ne završi Državnu školu za pravosudne dužnosnike, prestaje mu državna služba u državnom odvjetništvu u koje je raspoređen kao polaznik Državne škole za pravosudne dužnosnike.“

Članak 58.

U članku 187. stavku 1. riječi: „drugih struka s višom ili visokom školskom spremom“ zamjenjuju se riječima: „sa završenim odgovarajućim stručnim studijem, preddiplomskim ili diplomskim sveučilišnim studijem.“

Članak 59.

U članku 188. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Broj vježbeničkih mjesta u državnim odvjetništvima određuje ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa prema raspoloživim financijskim sredstvima osiguranim u državnom proračunu uz prethodno mišljenje Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske.“

Članak 60.

U članku 193. brojka „2014.“ zamjenjuje se brojkom „2013.“

Članak 61.

Ovaj Zakon stupa na snagu osam dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim odredaba članaka 12. i 13. koji stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

VI. OBJAŠNJENJE POJEDINIH ODREDBI

Članak 1. – ovim člankom dodaje se novi članak 1.a kojim se propisuje da su u Zakon o državnom odvjetništvu implementirane Okvirna odluka Vijeća Europske unije od 13. lipnja 2002. godine o zajedničkim istražiteljskim ekipama (2002/465/PUP) i Okvirna odluka Vijeća od 30. studenoga 2009. godine o sprečavanju i rješavanju sporova o izvršavanju nadležnosti u kaznenim postupcima (2009/948/PUP).

Članak 2. - ovim člankom se u članku 5. Zakona propisuje pravo građana na podnošenje pisanih ili usmenih predstavi ili pritužbi na rad državnih odvjetništava ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa ili nadležnom državnom odvjetništvu. Također se propisuje da na podnesenu predstavku podnositelj ima pravo dobiti odgovor u roku od najkasnije 30 dana.

Članak 3. – ovim se člankom dopunjuju odredbe članka 20. Zakona kojim se propisuju poslovi državnoodvjetničke uprave, i to sljedećim poslovima: vođenje poslova vezanih uz funkcioniranje informatičkog sustava, upravljanje zgradom i nekretninama dodijeljenim državnom odvjetništvu na korištenje i davanje obavijesti o radu državnog odvjetništva u skladu sa zakonom i Poslovníkom državnog odvjetništva.

Članak 4. - ovim člankom se u odredbi članka 25. stavka 4. Zakona vrši terminološko usklađivanje s odredbama Zakona o tajnosti podataka i Zakona o zaštiti osobnih podataka.

Članak 5. - ovim člankom se u članku 26. stavku 1. Zakona kojim se propisuje sadržaj evidencije državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika dodaje nova točka 5. kojom se propisuje da navedena evidencija sadrži i podatke o stručnom usavršavanju u Pravosudnoj akademiji i drugim oblicima stručnog usavršavanja. Istim se člankom kroz zamjenu riječi „oca“ riječju „roditelj“ uređuje pitanje rodne neutralnosti, a također se riječi „pravni fakultet“ zamjenjuju riječima „diplomski sveučilišni studij prava“ radi terminološkog usklađivanja sa Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju.

Članak 6. – ovim člankom se u članku 30. Zakona dodaje novi stavak 5. kojim se propisuje da nadležna državna odvjetništva prate i proučavaju primjenu propisa od važnosti za rad državnog odvjetništva te o uočenim pojavama izvješćuju Državno odvjetništvo Republike

Hrvatske, a koje može ako ocjeni da je to od interesa za Republiku Hrvatsku, o tome izvijestiti Vladu Republike Hrvatske.

Članak 7. – ovim člankom se u članku 32. Zakona dodaje novi stavak 5. prema kojem Državno odvjetništvo Republike Hrvatske na zahtjev državnih tijela daje mišljenja o nacrtima prijedloga zakona i drugih propisa.

Članak 8. - ovim člankom se u članku 36. stavku 3. Zakona dopunjuju odredbe o podacima koji se u radu državnog odvjetništva smatraju tajnim, i to podacima iz evidencije državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika, kao i ocjenom obnašanja državnoodvjetničke dužnosti.

Članak 9. – ovim člankom se u članku 38. Zakona uređuje institut glasnogovornika državnog odvjetništava.

Članak 10. - ovim člankom se u članku 47. Zakona dodaju novi stavci 2. i 3. kojim se propisuje da ministar nadležan za poslove pravosuđa određuje način korištenja zgrada i nekretnina dodijeljenih državnom odvjetništvu na korištenje te da u izgradnji kapitalnih objekata za potrebe državnih odvjetništava mogu sudjelovati i županije, gradovi i općine.

Članak 11. - ovim člankom se u članku 49. Zakona dodaje odredba prema kojoj zaštitu i osiguranje osoba, zgrada i imovine državnih odvjetništava te održavanje reda u državnom odvjetništvu osim pravosudne policije može pružati i pravna osoba ovlaštena za poslove zaštite i osiguranja.

Članak 12. – ovim člankom dodaju se novi članci 51.a, 51.b, 51.c, 51.d i 51.f kojima se u Zakon o državnom odvjetništvu implementira Okvirna odluka Vijeća od 30. studenoga 2009. godine o sprečavanju i rješavanju sporova o izvršavanju nadležnosti u kaznenim postupcima (2009/948/PUP). Prema ovoj Okvirnoj odluci državno odvjetništvo u skladu sa Zakonom o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima pruža suradnju među nadležnim tijelima dviju ili više država članica koje vode kaznene postupke, ako je postupanje u trenutku upućivanja zamolbe za pravnu pomoć u njegovoj nadležnosti.

U članku 51.b propisuje se da se zahtjev za uspostavu kontakta sa nadležnim tijelom u drugoj državi članici smatra hitnim ako je osumnjičena ili optužena osoba uhićena ili se nalazi u istražnom zatvoru. Nadležno državno odvjetništvo i tijelo s kojim se uspostavlja kontakt međusobno komuniciraju svim sredstvima koja omogućuju pisani zapis.

U članku 51.c propisuje se sadržaj zahtjeva za uspostavljanje kontakata među tijelima država članica kao i postupanje sa odgovorima državnog odvjetnika nadležnom tijelu druge države, a u članku 51.c propisuje se da kada se ustanovi da postoje usporedni kazneni postupci nadležno državno odvjetništvo izravno će se savjetovati s nadležnim tijelima države članice kako bi postigli sporazum o učinkovitom rješenju kojim se izbjegavaju štetne posljedice koje proizlaze iz usporednih postupaka i kojim se postiže koncentracija kaznenih postupaka u jednoj državi članici.

U članku 51.d propisuje se da u slučaju da postoje usporedni kazneni postupci nadležno državno odvjetništvo izravno se savjetuje s nadležnim tijelom druge države članice kako bi postigli sporazum o učinkovitom rješenju. Sve dok traju izravna savjetovanja nadležno državno odvjetništvo dužno je izvješćivati nadležno tijelo druge države članice o svim važnim postupovnim mjerama koje poduzima u okviru postupka.

U članku 51.e propisuje se obveza nadležnog državnog odvjetništva da obavijesti nadležno tijelo druge države članice o ishodu postupka ako su se sporazumjeli da se postupak vodi u

Republici Hrvatskoj. Države članice mogu se sporazumjeti da mogu zatražiti posredovanje EUROJUST-a.

U članku 51.f propisuje se da, kada je kazneni postupak u drugoj državi članici pravomoćno dovršen, državni odvjetnik će odustati od kaznenog progona ili odustati od optužbe i o tome obavijestiti sud.

Članak 13. - ovim člankom se u Zakon dodaju članci 71.a do 71.i koji se odnose na implementaciju Okvirne odluke Vijeća Europske unije od 13. lipnja 2002. o zajedničkim istražiteljskim ekipama (2002/465/PUP).

Člancima 69. do 71., Zakona o državnom odvjetništvu pod naslovom „*d. posebnosti državnoodvjetničkih izvida i dokaznih radnji*“ uređuje se postupanje državnog odvjetnika tijekom izvida i tijekom provođenja dokaznih radnji. Imajući u vidu da pojam „zajedničke istrage“ u smislu članka 201. Zakona o kaznenom postupku ne podrazumijeva samo istragu po nalogu državnog odvjetnika (članak 216. ZKP), već i izvide i kriminalistička istraživanja policije, te dokazne radnje i istragu, to je odredbe o zajedničkim istragama bilo nužno dodati iza članka 71. Zakona o državnom odvjetništvu.

Iz tog razloga su dodani članci 71.a do 71.i, te naslov „e. Zajedničke istrage“.

Člankom 71.a uređuje se kada i pod kojim uvjetima Državno odvjetništvo Republike Hrvatske može na temelju sporazuma s nadležnim tijelima jedne ili više država članica zahtijevati osnivanje zajedničkog istražiteljskog tima. Zajednički istražiteljski tim se prvenstveno osniva kod istraživanja teških i složenih kaznenih djela počinjenih na području Republike Hrvatske ili neke od država članica, a u slučajevima kada su počinitelji povezani s osobom iz drugih država, odnosno kada se provode izvidi i kriminalistička istraživanja složenih i teških kaznenih djela koja zahtijevaju usklađeno djelovanje nadležnih tijela više država. To su posebno slučajevi trgovine drogom i ljudima te kaznena djela terorizma i kaznenih djela vezanih uz terorizam.

Članak 71.b određuje sadržaj zahtjeva. Kada su ispunjeni uvjeti Državno odvjetništvo Republike Hrvatske podnosi zahtjev u skladu s člankom 8. stavak 3. Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći. U zahtjevu je potrebno predložiti sastav članova zajedničkog istražiteljskog tima (državno odvjetništvo, policija, porezna uprava, carina i druga tijela), a također je potrebno, slično kao i kada se podnosi zamolba za pravnu pomoć, navesti podatke iz članka 8. stavak 3. Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (naznaku stranaka, pravni naziv, kratak činjenični i pravni opis kaznenog djela i druge podatke).

Članak 71.c određuje ovlasti zajedničkog istražiteljskog tima kada djeluje u Republici Hrvatskoj ili na području bilo koje druge države članice Europske unije. Ovo tijelo postupa u skladu s općim uvjetima bez obzira o kojem kaznenom djelu se radi, odnosno u kojoj državi zajednički istražiteljski tim djeluje. U članku 71.c Prijedloga je propisano da je voditelj zajedničkog istražiteljskog tima predstavnik nadležnog županijskog državnog odvjetništva ili Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta kada je kazneno djelo počinjeno u Republici Hrvatskoj i zajednička istraga se provodi u Republici Hrvatskoj. Članovi iz Republike Hrvatske postupaju u skladu sa zakonima Republike Hrvatske. I drugi članovi istražiteljskog tima, koji u skladu sa zakonima Republike Hrvatske imaju pravo provoditi pojedine radnje, također postupaju u skladu s nacionalnim zakonodavstvom kada se radnje provode na području Republike Hrvatske. Dakle, bez obzira što se radi o zajedničkom istražiteljskom timu, sve radnje koje se poduzimaju na području Republike Hrvatske

poduzimaju se u skladu s njezinim zakonima. Potrebno je napomenuti da je Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta u nekoliko navrata sudjelovao u zajedničkim istražiteljskim timovima i radnje koje su provedene na području Republike Hrvatske uvijek su provedene u skladu s hrvatskim zakonima, a predstavnici zajedničkih istražiteljskih timova iz drugih država sudjelovali su u tim radnjama samo onoliko koliko su to zakoni Republike Hrvatske dozvoljavali.

Člankom 71.d uređuju se prava i obveze tzv. sekundarnih članova. Sekundarni članovi su članovi zajedničkog istražiteljskog tima iz drugih država na čijim područjima se ne provode radnje u okviru zajedničke istrage. To će npr. u slučaju terorizma biti pripadnici specijalnih istražnih tijela koja se bave suzbijanjem terorizma iz pojedinih zemalja na području kojih zajednički istražiteljski tim ne provodi radnje, ali koji mogu pomoći iskustvima, podacima iz svojih baza podataka i sl. Ovim člankom se uređuju prava i dužnosti tih osoba.

Članak 71.e odnosi se na čuvanje podataka i mogućnost korištenja podataka do kojih su članovi došli tijekom zajedničke istrage. Član zajedničkog istražiteljskog tima iz Republike Hrvatske može učiniti dostupnima zajedničkom istražiteljskom timu podatke kojima raspolaže. Član zajedničkog istražiteljskog tima može podatke koje je saznao za vrijeme sudjelovanja u zajedničkoj istrazi u drugoj državi, a koji inače nisu dostupni nadležnim tijelima njegove države, upotrijebiti samo u svrhe predviđene u Okvirnoj odluci, a koje su navedene u ovom članku.

Člankom 71.f uređeno je u skladu s Okvirnom odlukom sudjelovanje predstavnika drugih tijela, dakle ne samo predstavnika nadležnih tijela država članica, u radu zajedničkog istražiteljskog tima u Republici Hrvatskoj. To će prvenstveno biti predstavnici EUROPOL-a, EUROJUST-a, ali i drugi službenici tijela osnovanih u skladu s Ugovorom o Europskoj uniji, a u nekim slučajevima u skladu s Okvirnom odlukom i predstavnici Sjedinjenih Američkih Država.

Člankom 71.g propisuje se da ako zajednički istražiteljski tim zatreba pravnu pomoć od države koja nije sudjelovala u zajedničkom istražiteljskom timu, nadležna tijela iz članka 71.c ovoga Zakona zatražit će međunarodnu pravnu pomoć od nadležnih tijela te države u skladu s mjerodavnim međunarodnim ugovorima.

Člankom 71.h propisuje se da se dokazi koje je pribavilo strano pravosudno tijelo u okviru zajedničkog istražiteljskog tima smatrat će se pod uvjetima uzajamnosti zakonitim dokazima, osim ako to nije protivno načelima domaćeg pravnog poretka.

Člankom 71.i propisuje se građanskopravna odgovornost Republike Hrvatske za štetu koju u obnašanju dužnosti nanese državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika, kao članovi zajedničkog istražiteljskog tima tijekom svojih operacija nekoj osobi nepravilnim ili nezakonitim radom.

Članak 14. - ovim člankom se u tekstu Zakona vrši promjena oznake naslova ispred članka 72. Zakona.

Članak 15. – ovim člankom se u članku 87. stavak 1. mijenja tako da osim poslova iz članka 30. stavak 4., članka 32. i članka 33. ovoga Zakona nadležna državna odvjetništva mogu na temelju posebne punomoći zastupati u građanskim i upravnim predmetima pravne osobe u vlasništvu ili pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske kada je to s obzirom na predmet postupka opravdano. Ako državni odvjetnik odbije punomoć o tome će izvijestiti višeg državnog odvjetnika koji će donijeti konačnu odluku. Stavak 3. članka 87. briše se jer je

sadržaj ovoga stavka prenijet u članak 7. ovoga Zakona kojim se dopunjuje članak 32. Zakona o državnom odvjetništvu.

Članak 16. – ovim člankom propisuje se da je Državno odvjetništvo Republike Hrvatske dužno voditi jedinstvenu evidenciju o svim postupcima u kojima državno odvjetništvo zastupa Republiku Hrvatsku pred sudovima, upravnim i drugim tijelima i na temelju posebne punomoći zastupa u građanskim i upravnim predmetima pravne osobe u vlasništvu ili pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske. Na zahtjev Vlade Republike Hrvatske te državnog tijela ili pravne osobe u vlasništvu ili pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske koje zastupa, nadležno državno odvjetništvo dužno je u roku od 15 dana od primitka zahtjeva dostaviti podatke o stanju predmeta iz evidencije te na temelju dostavljenih podataka dati procjenu o vjerojatnosti uspjeha u sporu, uz obavijest o tome ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa. Na zahtjev Vlade Republike Hrvatske i ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa, Državno odvjetništvo Republike Hrvatske dužno ih je izvijestiti o podacima iz evidencije. Državno odvjetništvo Republike Hrvatske dužno je izvijestiti Vladu Republike Hrvatske uz obavijest ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa o nepostupanju državnih tijela iz stavka 3. ovog članka.

Članak 17. - ovim se člankom u postupak imenovanja općinskog i županijskog državnog odvjetnika propisan člankom 94. Zakona uvodi institut mišljenja ministra nadležnog za poslove pravosuđa.

Članak 18. – ovim se člankom u članak 97. Zakona dodaje novi stavak 6. kojim se propisuje postupak davanja mišljenja ministra nadležnog za poslove pravosuđa o kandidatima za općinske i županijske državne odvjetnike. Istim se člankom rok od 60 dana zamjenjuje rokom od 30 dana u kojem je Državnoodvjetničko vijeće dužno donijeti odluku o imenovanju.

Članak 19. – ovim člankom se u članku 98. stavku 1. Zakona riječi „objavljivanje imenovanja“ zamjenjuju riječima „dana donošenja“ kako bi se preciznije odredila obveza dostave odluke o imenovanju kandidatima za državne odvjetnike te se propisuje da se odluka o njihovom imenovanju objavljuje u „Narodnim novinama“.

Članak 20. - ovim člankom se u članku 99. Zakona mijenja stavak 1. kako bi se preciznije odredio prestanak državnoodvjetničke dužnosti. Dosadašnji stavak 1. upućivao je samo na prestanak državnoodvjetničke dužnosti po sili zakona, a što je propisano u članku 112. Zakona koji se odnosi na prestanak dužnosti zamjenika državnog odvjetnika te se smisleno primjenjuje i na državne odvjetnike, a potrebno je bilo propisati da prestanak državnoodvjetničke dužnosti nastupa i uslijed spajanja državnih odvjetništava i izricanjem stegovne kazne. U dijelu stavka 2. koji se odnosi na prestanak dužnosti Glavnog državnog odvjetnika bilo je potrebno izvršiti usklađenje s novim stavkom 1. ovog članka.

Članak 21. – ovim člankom se u članak 100. Zakona dodaje nova osnova za razrješenje državnoodvjetničke dužnosti, i to nanošenje štete ugledu državnog odvjetništva ili državnoodvjetničke dužnosti.

Članak 22. - ovim se člankom u članku 102. Zakona dodaje novi stavak 3. kojim se propisuje mogućnost da ministar nadležan za poslove pravosuđa može podnijeti prijedlog za razrješenje županijskog ili općinskog državnog odvjetnika ako za to postoji osnova.

Članak 23. - ovim člankom se u članku 103. stavku 3. Zakona vrši nomotehničko uređivanje odredbe.

Članak 24. - ovim člankom se u članku 106. Zakona ograničava vrijeme na koje Glavni državni odvjetnik može ovlastiti zamjenika županijskog ili općinskog državnog odvjetnika da obavlja poslove državnog odvjetnika, i to na vrijeme koje ne može biti dulje od jedne godine.

Članak 25. - ovim člankom se u članku 107. stavku 3. Zakona propisuje da ministar nadležan za poslove pravosuđa ima ovlast Glavnog državnog odvjetnika upozoriti na potrebu donošenja, izmjena ili dopuna Okvirnih mjerila za rad državnog odvjetništva kada to nalažu izmjene propisa ili provedba drugih mjera iz ovlasti ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa. Ako Glavni državni odvjetnik ne postupi po upozorenju, dužan je ministra izvjestiti o razlozima u roku od 30 dana.

Članak 26. - ovim člankom se u članku 109. Zakona riječi „pravni fakultet“ zamjenjuju riječima „diplomski sveučilišni studij prava“ radi terminološkog usklađivanja sa Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju.

Članak 27. – ovim člankom se u članku 112. Zakona propisuje da rješenje kojim se utvrđuje nastup okolnosti prestanka dužnosti zamjenika državnih odvjetnika donosi Državnoodvjetničko vijeće, a ne više državni odvjetnik državnog odvjetništva u kojem je zamjenik državnog odvjetništva obnašao dužnost, te da rješenje dostavlja ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa.

Članak 28. - ovim člankom se u članku 113. Zakona dodaje nova osnova za razrješenje zamjenika državnog odvjetnika, i to nepodvrgavanje medicinskom pregledu radi ocjene sposobnosti za obnašanje državnoodvjetničke dužnosti.

Članak 29. - ovim člankom se u članku 115. Zakona propisuje obveza državnih odvjetnika da godišnji raspored poslova dostave ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa.

Članak 30. - ovim člankom se u članku 120. Zakona jasnije propisuju prava i obveze državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika. Tako se u stavku 1. riječ „prava“ zamjenjuje riječju „privatnih interesa“, te se dodaje novi stavak 4. kojim se propisuje da se državni odvjetnik ili zamjenik dužan stalno stručno usavršavati i sudjelovati u programima usavršavanja. Također se propisuje njihovo pravo da sudjeluju kao predavači na Pravosudnoj akademiji te nastavnici ili suradnici u nastavi iz područja prava te za navedene aktivnosti prime naknadu, osim kada sudjeluju u obrazovnim programima unutar državnog odvjetništva, a kada za navedeni rad nemaju pravo primiti naknadu.

Članak 31. - ovim člankom se u članku 121. stavku 2. Zakona riječi „-Vlada Republike Hrvatske“ zamjenjuju riječima „Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske“, čime Kolegij postaje nadležno tijelo za odlučivanje o nespojivosti određene službe ili posla Glavnog državnog odvjetnika s njegovom državnoodvjetničkom dužnošću.

Članak 32. - ovim se člankom u članku 122. Zakona briše stavak 3. kojim se propisuje da ministar pravosuđa uz prethodno mišljenje Glavnog državnog odvjetnika donosi pravilnik kojim se propisuje obveza zamjenika državnih odvjetnika za stručnim usavršavanjem u Pravosudnoj akademiji, a budući da se navedena obveza stručnog usavršavanja državnoodvjetničkih dužnosnika propisuje dopunom članka 120. Zakona.

Članak 33. - ovim se člankom u članku 123. Zakona prava državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika usklađuju s odgovarajućim odredbama Zakona o plaćama sudaca i drugih pravosudnih dužnosnika te odredbama Zakona o sudovima.

Članak 34. - ovim se člankom u članku 125. Zakona dodaje novi stavak 4. kojim se propisuje mogućnost privremenog upućivanja državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika na rad u Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta kad je to propisano posebnim zakonom.

Članak 35. - ovim se člankom u članku 126. Zakona mijenjaju odredbe kojima se propisuju slučajevi kada državnoodvjetnička dužnost miruje radi obnašanja drugih dužnosti te mogućnost da državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika uz svoj pristanak mogu biti raspoređeni i na druge poslove u ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa, Pravosudnu akademiju ili Državnoodvjetničko vijeće na vrijeme do četiri godine. Vrijeme provedeno na navedenim poslovima priznaje im se kao vrijeme provedeno u obnašanju državnoodvjetničke dužnosti.

Članak 36. - ovim se člankom u članku 128. stavku 2. Zakona briše riječ „može“ čime se naglašava obveza Republike Hrvatske da od državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika zatraži povrat isplaćene naknade štete koju su nanijeli građaninu ili pravnoj osobi svojim nezakonitim ili nepravilnim radom, a briše se stavak 3. kojim je bio propisan poseban zastarni rok za podnošenje ovog zahtjeva.

Članak 37. - ovim se člankom u članku 134. stavak 2. ovoga Zakona mijenja i propisuje da je ocjena o obnašanju dužnosti zamjenika državnog odvjetnika tajna te da se ista dostavlja zamjeniku na kojeg se odnosi.

Članak 38. - ovim se člankom u članku 139. stavku 1. Zakona mijenja rok za pokretanje stegovnog postupka pred Državnoodvjetničkim vijećem, i to tako da se stegovni postupak mora pokrenuti u roku od jedne godine od saznanja za počinjeno stegovno djelo i počinitelja.

Članak 39. - ovim se člankom usklađuje odredba članka 142. Zakona s člankom 125. stavkom 7. Ustava Republike Hrvatske po kojoj zamjenik državnog odvjetnika ne može biti član Državnoodvjetničkog vijeća više od dva puta. Naime, dosadašnjom odredbom bilo je propisano da zamjenik državnog odvjetnika ne može biti biran za člana Državnoodvjetničkog vijeća dva puta uzastopno.

Članak 40. - ovim se člankom u članku 156. Zakona dodaje novi stavak 1. kojim se propisuje da se slobodna mjesta zamjenika državnih odvjetnika mogu popunjavati samo u skladu s Planom popunjavanja slobodnih mjesta zamjenika državnih odvjetnika.

Članak 41. - ovim se člankom u članku 156.a stavku 2. Zakona radi preciznijeg izričaja riječi „promjena unutarnjeg ustrojstva državnog odvjetništva“ zamjenjuju riječima „promjena u mjesnoj nadležnosti“, a riječi „Okvirnim mjerilima za rad zamjenika državnih odvjetnika“ riječima „Okvirnim mjerilima za rad državnih odvjetništava“.

Članak 42. - ovim se člankom u članku 158. stavku 1. Zakona brišu riječi „odnosno prije isteka roka iz članka 157. stavak 4. ovoga Zakona“, a budući da navedena odredba ne propisuje nikakav rok.

Članak 43. - ovim se člankom dodaje novi članak 158. a Zakona kojim se propisuje postupak imenovanja zamjenika Glavnog državnog odvjetnika iz reda kandidata koji nisu pravosudni dužnosnici.

Članak 44. - ovim se člankom u članku 159. Zakona brišu stavci 3. i 5., a budući da su odredbe koje se odnose na imenovanje općinskih državnih odvjetnika iz reda kandidata koji završe Državnu školu za pravosudne dužnosnike izdvojene u članak 40. ovoga Prijedloga kojim se u Zakon dodaje novi članak 159.a, te budući da je stavak 3. članka 159. sukladno odredbama članka 12. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnom odvjetništvu („Narodne novine“, broj 130/11) prestao važiti 31. prosinca 2012. godine.

Članak 45. - ovim se člankom dodaje novi članak 159.a Zakona kojim se propisuje postupak imenovanja općinskih državnih odvjetnika iz reda kandidata koji završe Državnu školu za pravosudne dužnosnike.

Članak 46. - ovim se člankom u članku 160. stavku 1. Zakona preciznije određuje odredba prema kojoj Državnoodvjetničko vijeće na razgovor u postupku imenovanja poziva sve ili kandidate koji su ostvarili najbolji uspjeh na provjeri znanja.

Članak 47. - ovim člankom se u članku 161. stavku 2. Zakona riječi „objavljivanje imenovanja“ zamjenjuju riječima „dana donošenja“ kako bi se preciznije odredila obveza dostave odluke o imenovanju kandidatima za zamjenike državnih odvjetnika.

Članak 48. - ovim člankom se u članku 164. Zakona briše stavak 3. prema kojem dužnosnik ne može primiti plaću prije izvršenja zakonom propisanih obveza koje se odnose na dostavu izvješća o imovini. Također se mijenja odredba stavka 5. prema kojoj je Državnoodvjetničko vijeće dužno u skladu s posebnim zakonom omogućiti uvid u izvješće o imovini državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika u roku od osam dana od podnošenja pisanog zahtjeva.

Članak 49. - ovim člankom se u članku 171. Zakona propisuje da protiv odluke Državnoodvjetničkog vijeća o stegovnoj odgovornosti nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 50. - ovim člankom se u članku 173. Zakona iz stavka 1. briše počinjenje teškog stegovnog djela kao osnova za obvezno udaljenje od dužnosti zamjenika državnog odvjetnika te se u stavku 2. kao osnova za fakultativno udaljenje propisuje predlaganje stegovne kazne razrješenja.

Članak 51. - ovim člankom se u članku 174. stavku 2. Zakona vrši nomotehničko uređivanje odredbe.

Članak 52. - ovim člankom se u članku 177. stavku 5. Zakona vrši nomotehničko uređivanje odredbe.

Članak 53. - ovim člankom se mijenja članak 178. Zakona, na način da se propisuje obveza Državnoodvjetničkog vijeća da donese odluku o razrješenju dužnosti zamjenika državnog odvjetnika na njegov zahtjev u roku od 30 dana.

Članak 54. - ovim člankom se u članku 182. Zakona propisuje zasnivanje i prestanak radnog odnosa državnoodvjetničkih službenika i namještenika te njihova prava i obveze iz radnog odnosa. U novom stavku 3. posebno se propisuje da se radna mjesta u državnim odvjetništvima mogu popunjavati samo uz odobrenje ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa.

Članak 55. - ovim člankom se u članku 183. stavku 1. Zakona mijenjaju uvjeti potrebni da bi državno odvjetništvo imalo tajnika, i to na način da je uvjet za navedeno da državno odvjetništvo ima više od 15 zamjenika. U stavku 2. se riječi „pravni fakultet“ zamjenjuju riječima „diplomski sveučilišni studij prava“ radi terminološkog usklađivanja sa Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju.

Članak 56. - ovim člankom se mijenja stavak 4. članka 184. Zakona, odnosno propisuju se drugačiji uvjeti za više državnoodvjetničke savjetnike u općinskim i županijskim državnim odvjetništvima te za državnoodvjetničke savjetnike u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske radi usklađivanja s uvjetima za više sudske savjetnike u sudovima i sudske savjetnike u Vrhovnom sudu Republike Hrvatske.

Članak 57. - ovim člankom se mijenja stavak 1. članka 185. Zakona. Isti propisuje raspoređivanje polaznika Državne škole za pravosudne dužnosnike na mjesta viših državnoodvjetničkih savjetnika te prestanak državne službe u slučaju da u zakonom propisanom roku ne završe Državu školu.

Članak 58. - ovim člankom se radi terminološkog usklađivanja sa Zakonom o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju mijenja odredba članka 187. stavka 1. Zakona.

Članak 59. - ovim člankom se mijenja stavak 1. članka 188. Zakona kojim se propisuje da broj vježbeničkih mjesta u državnim odvjetništvima određuje ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa prema raspoloživim financijskim sredstvima osiguranim u državnom proračunu uz prethodno mišljenje Glavnog državnog odvjetnika.

Članak 60. - ovim člankom se u članku 193. Zakona brojka „2014.“ zamjenjuje brojkom „2013.“ radi ispravka greške u tekstu Zakona. Da u tekstu treba stajati „2013.“, a ne „2014.“ vidljivo je i iz odredbe članka 195. Zakona prema kojoj odredbe stavka 2. članka 109., stavka 1. članka 110. te stavka 5. članka 159. Zakona stupaju na snagu 1. siječnja 2013. godine.

Članak 61. - ovim člankom se propisuje stupanje na snagu ovog Zakona i njegova objava u „Narodnim novinama“.

VII. TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU

Članak 5.

Svatko ima pravo ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa ili nadležnom državnom odvjetniku slati predstavke i pritužbe na rad njegova ili nižega državnog odvjetništva, i na njih u primjerenom roku dobiti odgovor.

Članak 20.

(1) Poslovi državnoodvjetničke uprave obuhvaćaju osiguranje uvjeta za pravilan rad i poslovanje državnog odvjetništva, a posebice: ustrojstvo unutarnjeg poslovanja u državnom odvjetništvu, skrb o urednom i pravodobnom obavljanju poslova u državnom odvjetništvu,

poslove u svezi s predstavkama i pritužbama na rad državnog odvjetništva, stručne poslove u svezi s ostvarivanjem dužnosti i prava službenika i namještenika u državnom odvjetništvu, skrb o stručnom usavršavanju državnih odvjetnika, zamjenika državnih odvjetnika, savjetnika, vježbenika i drugih službenika i namještenika u državnom odvjetništvu, vođenje statistike, financijsko i materijalno poslovanje državnog odvjetništva te druge poslove propisane zakonom i Poslovníkom državnog odvjetništva.

(2) Radi lakšeg ostvarivanja poslova iz stavka 1. ovoga članka, a posebno radi upisa kaznenih prijava, praćenja kretanja i strukture kaznenih i drugih vrsta predmeta, praćenja rada državnih odvjetništava i pojedinih dužnosnika u državnim odvjetništvima i njihovog ocjenjivanja Glavni državni odvjetnik ustanovljava i nadzire Informacijski sustav Državnog odvjetništva, kao interaktivnu bazu podataka u realnom vremenu.

Članak 25.

(1) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa vodi evidenciju državnih odvjetnika, zamjenika državnih odvjetnika i državnoodvjetničkih vježbenika i drugih djelatnika u državnim odvjetništvima.

(2) Evidencija državnoodvjetničkih vježbenika i drugih djelatnika sadrži podatke o imenu i prezimenu, rođenju, nacionalnosti, prebivalištu, završenoj školi, stručnom nazivu, znanju stranih jezika, kao i druge podatke određene zakonom.

(3) Podatke iz stavka 2. ovoga članka ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa dostavljaju državna odvjetništva na način što ga propiše ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(4) Podaci upisani u evidenciju službena su tajna i mogu se koristiti samo za potrebe provođenja ovoga Zakona, kao i zakona kojim se uređuju prava, dužnosti i odgovornosti državnog odvjetnika, zamjenika državnog odvjetnika i drugih djelatnika u državnom odvjetništvu.

(5) U obavljanju poslova državnoodvjetničke uprave uz ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa evidencije iz stavka 1. ovoga članka vodi i Državnoodvjetničko vijeće za državne odvjetnike i zamjenike te savjetnike koji pohađaju Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a Državno odvjetništvo Republike Hrvatske za državnoodvjetničke vježbenike i druge djelatnike u državnim odvjetništvima.

(6) Način dostavljanja podataka i vođenja evidencije uređuje se u skladu s posebnim propisima o zaštiti osobnih podataka i Poslovníkom Državnoodvjetničkog vijeća.

Članak 26.

(1) Evidencija državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika sadrži sljedeće podatke:

1. osobne podatke,
2. podatke o imenovanju i razrješenju,
3. podatke o uspjehu u tijeku studija,
4. podatke o vježbeničkoj praksi,
5. podatke o objavljenim stručnim ili znanstvenim radovima,
6. ocjenu obnašanja državnoodvjetničke dužnosti,
7. podatke o napredovanju,
8. stegovne kazne.

(2) Osobni podaci sadrže sljedeće podatke: ime, prezime, OIB, ime oca, dan, mjesec i godinu rođenja, nacionalnost, podatke o prebivalištu, završenom pravnom fakultetu, položenom pravosudnom ispitu, posebnim zanimanjima, imovinskom stanju, članovima obiteljskog domaćinstva (bračni drug, djeca i roditelji).

(3) Podaci iz evidencije su tajni u skladu s posebnim zakonima.

(4) Tijela koja imaju podatke o kojima se vodi evidencija iz stavka 1. ovoga članka dužna su ih dostaviti ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa i Državnoodvjetničkom vijeću.

Članak 30.

(1) Nadležno državno odvjetništvo u kaznenim predmetima postupa protiv počinitelja kaznenih djela za koje se progoni po službenoj dužnosti ili po prijedlogu, te radi ostvarivanja te funkcije ima prava i dužnosti propisane zakonom.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka u slučajevima podnošenja zahtjeva sucu istrage za posebne dokazne radnje, odnosno prijedloga za određivanje istražnog zatvora i dokaznog ročišta te obavljanja drugih radnji koje u skladu sa Zakonom o kaznenom postupku obavlja sudac istrage, pred županijskim sudom postupat će općinsko državno odvjetništvo kada se radi o kaznenim djelima iz nadležnosti općinskog suda.

(3) Nadležno državno odvjetništvo postupa u prekršajnom postupku sukladno ovlastima određenim zakonom.

(4) Nadležno državno odvjetništvo zastupa Republiku Hrvatsku u svim postupcima koji se vode radi zaštite njezinih imovinskih prava i interesa pred sudovima, upravnim i drugim tijelima, ako zakonom ili na njemu utemeljenom odlukom nadležnoga državnog tijela nije određeno drukčije.

Članak 32.

(1) Općinska državna odvjetništva zastupaju Republiku Hrvatsku u postupcima pred općinskim sudom i pred upravnim tijelima, ako zakonom ili na njemu utemeljenom odlukom nadležnoga državnog tijela nije određeno drukčije.

(2) Županijska državna odvjetništva zastupaju Republiku Hrvatsku u postupcima pred županijskim sudom, trgovačkim sudom i upravnim sudom, ako zakonom ili na njemu utemeljenom odlukom nadležnoga državnog tijela nije određeno drukčije.

(3) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske poduzima pravne radnje iz svoje nadležnosti radi zaštite Ustava Republike Hrvatske i zakonitosti pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske, poduzima radnje iz svoje nadležnosti pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske, Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske i Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske.

(4) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske poduzima pravne radnje iz svoje nadležnosti pred međunarodnim i stranim sudovima i drugim tijelima.

Članak 36.

(1) Državni odvjetnici, zamjenici državnih odvjetnika, savjetnici, stručni suradnici, vježbenici, službenici i namještenici dužni su čuvati tajnost klasificiranih podataka ili podataka koji su zakonom proglašeni tajnima bez obzira na način na koji su je doznali.

(2) Klasificirani podaci su oni koje je nadležno tijelo, u propisanom postupku, takvim označilo i za koji je utvrđen stupanj tajnosti, kao i podatak kojeg je Republici Hrvatskoj tako označenog predala druga država, međunarodna organizacija ili institucija s kojom Republika Hrvatska surađuje.

(3) U radu državnog odvjetništva smatraju se tajnima:

1. predmeti iz nadležnosti državnog odvjetnika za mladež,
2. spisi državnog odvjetništva za vrijeme provođenja izvida i drugih radnji u državnom odvjetništvu do donošenja odluke o prijavi,
3. spisi državnog odvjetništva o dokaznim radnjama prije pokretanja istrage i kada se ne provodi istraga,
4. spisi državnog odvjetništva tijekom istrage,

5. podaci i isprave u kaznenim, građanskim i upravnim i drugim predmetima koje su državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika klasificirali.

(4) Poslovnikom državnog odvjetništva utvrđuju se stupnjevi tajnosti podataka koji su stavkom 3. ovoga članka označeni kao tajni, postupak klasifikacije i deklasifikacije, pristup podacima, njihova zaštita i nadzor.

Članak 38.

(1) Priopćenja za javnost putem medija u svezi s postupkom u pojedinom predmetu, kao i s radom državnog odvjetništva daje državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika, kojeg on na to ovlasti.

(2) Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske može ovlastiti i drugu osobu za odnose s medijima i davanja obavijesti u svezi s radom državnog odvjetništva.

Članak 47.

Republika Hrvatska osigurava posebna sredstva za tehničku opremu i radni prostor prema standardima za državna odvjetništva koje propisuje ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Članak 49.

(1) Zaštitu i osiguranje osoba, imovine i zgrada državnih odvjetništava te održavanje reda u državnom odvjetništvu obavlja pravosudna policija.

(2) Pripadnici pravosudne policije obavljaju poslove iz stavka 1. ovoga članka tjelesnom i tehničkom zaštitom po nalogu i uputi nadležnoga državnog odvjetnika.

(3) Tjelesna zaštita je neposredno čuvanje i osiguravanje osoba i imovine izravnim poduzimanjem mjera sigurnosti i sredstava prisile.

(4) Tehnička zaštita obavlja se tehničkim sredstvima i napravama radi sprječavanja protupravnih radnji usmjerenih prema osobama, objektu i imovini iz stavka 1. ovoga članka te sprječavanja unošenja oružja, oruđa, eksplozivnih naprava i drugih opasnih stvari ili otuđenja imovine.

e. Okončanje odlučivanja o prijavi, državnoodvjetničkih izvida, odluka o podizanju optužnice

Članak 72.

(1) Kada je u posebnom zakonu određeno kako se kaznena prijava može odbaciti iz razloga svrhovitosti zamjenik državnog odvjetnika će prije donošenja odluke o tome izvijestiti državnog odvjetnika.

(2) Na način opisan u stavku 1. ovoga članka zamjenik državnog odvjetnika će postupiti i prije potpisivanja izjave za donošenje presude na temelju sporazuma stranaka.

(3) Za davanje izjave iz članka 286. stavka 2. Zakona o kaznenom postupku potrebna je prethodna suglasnost višeg državnog odvjetnika.

Članak 87.

(1) Osim poslova iz članka 30. stavka 3., 32. i 33. ovoga Zakona nadležna državna odvjetništva:

– mogu na temelju posebne punomoći zastupati u građanskim i upravnim predmetima pravne osobe u vlasništvu ili pretežitom vlasništvu Republike Hrvatske, kada je to s obzirom na predmet postupka opravdano, a u slučaju da nadležni državni odvjetnik odbije punomoć, izvijestit će o tome višega državnog odvjetnika koji će donijeti konačnu odluku,

– prate i proučavaju primjenu propisa od važnosti za zaštitu imovinskih i drugih interesa Republike Hrvatske, kao i druge propise od važnosti za rad državnog odvjetništva te o

uočenim pojavama izvješćuju Državno odvjetništvo Republike Hrvatske, koje u slučaju ako ocijeni da je to od interesa za Republiku Hrvatsku izvješćuje Vladu Republike Hrvatske.

(2) Nadležno državno odvjetništvo daje mišljenja o određenim pravnim poslovima kada je to propisano drugim zakonima.

(3) Državno odvjetništvo Republike Hrvatske daje na zahtjev državnih tijela mišljenja o nacrtima prijedloga zakona i drugih propisa.

(4) Nadležna državna tijela Republike Hrvatske dužna su prije sklapanja pravnog posla o stjecanju ili otuđenju nekretnina pribaviti od nadležnoga državnog odvjetništva mišljenje o pravnoj valjanosti toga pravnog posla. Državna tijela koja imaju pravnu službu dužna su uz zahtjev dostaviti i mišljenje svoje službe.

(5) Državno odvjetništvo dužno je dati mišljenje iz stavka 4. ovoga članka u roku od 30 dana od dana primitka sve potrebne dokumentacije.

Članak 94.

(1) Županijskoga državnog odvjetnika, uz prethodno mišljenje Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, na prijedlog Glavnoga državnog odvjetnika imenuje Državnoodvjetničko vijeće na vrijeme od četiri godine i po isteku tog vremena može biti ponovno imenovan na istu dužnost. Županijski državni odvjetnik imenuje se iz redova državnih odvjetnika i zamjenika županijskog državnog odvjetništva ili višeg državnog odvjetništva, koji su najmanje pet godina obavljali državnoodvjetničku dužnost.

(2) Za imenovanje za županijskog državnog odvjetnika općinski državni odvjetnik mora osim uvjeta iz stavka 1. ovoga članka ispunjavati uvjete za imenovanje za zamjenika županijskoga državnog odvjetnika.

(3) Općinskoga državnog odvjetnika, uz prethodno mišljenje kolegija županijskoga državnog odvjetništva i županijskoga državnog odvjetnika, imenuje na prijedlog Glavnoga državnog odvjetnika Državnoodvjetničko vijeće iz redova državnih odvjetnika i zamjenika toga državnog odvjetništva ili drugoga državnog odvjetništva na vrijeme od četiri godine i po isteku tog vremena može biti ponovno imenovan na istu dužnost.

(4) Ako općinski ili županijski državni odvjetnik ne bude ponovo imenovan, po isteku mandata nastavlja raditi kao zamjenik državnog odvjetnika u istom državnom odvjetništvu ili se, ako je to za njega povoljnije, vraća na mjesto zamjenika državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u kojem je prije imenovanja obnašao državnoodvjetničku dužnost.

(5) Vrijeme na koje je imenovan državni odvjetnik započinje danom stupanja na dužnost.

Članak 97.

(1) Nakon isteka roka iz članka 96. stavka 1. ovoga Zakona Glavni državni odvjetnik zatražit će za kandidata za županijskoga državnog odvjetnika mišljenje od Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, a za kandidata za općinskoga državnog odvjetnika od kolegija županijskoga državnog odvjetništva i županijskoga državnog odvjetnika. Uz poziv na davanje mišljenja, Glavni državni odvjetnik će dostaviti prijave s dokazima i podacima koje su kandidati priložili, ocjenu obnašanja dužnosti te druge podatke o kandidatima kojima Državno odvjetništvo Republike Hrvatske raspolaže po službenoj dužnosti.

(2) Osim mišljenja navedenih u stavku 1. ovoga članka Glavni državni odvjetnik će za kandidate koji su dali pristanak tražiti da se provedu sigurnosne provjere.

(3) Prije davanja mišljenja nadležni državni odvjetnik pozvat će kandidate na razgovor koji s kandidatom koji se odazvao pozivu obavlja državni odvjetnik i najmanje dva člana kolegija državnog odvjetništva. Državni odvjetnik i dva člana kolegija mogu s kandidatom razgovarati zajednički ili odvojeno.

(4) Mišljenje Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske o kandidatima za županijskoga državnog odvjetnika, a o kandidatima za općinskoga državnog odvjetnika

mišljenje kolegija županijskoga državnog odvjetništva i županijskoga državnog odvjetnika daje se u roku od 15 dana.

(5) Kod davanja mišljenja cijenit će se na odgovarajući način i kriteriji iz članka 130. ovoga Zakona te posebno sposobnost obavljanja poslova državnoodvjetničke i pravosudne uprave.

(6) Nakon pribavljanja mišljenja iz stavka 4. ovoga članka i podataka o sigurnosnim provjerama Glavni državni odvjetnik će uz svoj prijedlog dostaviti prijave s dokazima i podacima koje su kandidati priložili te podatke o radu kandidata kojima raspolaže Državno odvjetništvo Republike Hrvatske Državnoodvjetničkom vijeću. Glavni državni odvjetnik dostavit će vijeću podatke o sigurnosnoj provjeri za pojedinog kandidata samo u slučaju kada su oni važni za odlučivanje o imenovanju.

(7) Državnoodvjetničko vijeće dužno je donijeti odluku u roku od 60 dana nakon primitka prijedloga Glavnoga državnog odvjetnika.

(8) Ako se na oglas ne javi niti jedan kandidat ili Glavni državni odvjetnik ne da prijedlog niti za jednog kandidata ili Državnoodvjetničko vijeće između kandidata koji su se javili na oglas ne imenuje državnog odvjetnika, postupak se ponavlja.

Članak 98.

(1) Odluka Državnoodvjetničkog vijeća s pisanim obrazloženjem dostavlja se svim kandidatima u roku od 15 dana od objavljivanja imenovanja.

(2) Državni odvjetnik je dužan stupiti na dužnost u roku kojeg odredi Glavni državni odvjetnik, a koji ne može biti duži od šest mjeseci.

(3) Ako državni odvjetnik ne stupi na dužnost u roku iz stavka 2. ovoga članka smatrat će se da nije ni imenovan.

b) Prestanak dužnosti državnih odvjetnika

Članak 99.

(1) Državnom odvjetniku prestaje dužnost:

1. smrću,
2. kada navršši 70 godina života,
3. danom stupanja na službu u drugom državnom odvjetništvu, odnosno pravosudnom ili državnom tijelu,
4. razrješenjem.

(2) Odluku o prestanku dužnosti Glavnoga državnog odvjetnika po stavku 1. točki 4. ovoga članka donosi Hrvatski sabor, a odluku kojom se utvrđuje nastupanje okolnosti po stavku 1. točki 1. do 3. ovoga članka Državnoodvjetničko vijeće. Rješenje o prestanku dužnosti županijskog i općinskoga državnog odvjetnika po stavku 1. točki 4. te odluku kojom se utvrđuje nastupanje okolnosti po stavku 1. točki 1. do 3. ovoga članka donosi Državnoodvjetničko vijeće.

Članak 100.

Glavni državni odvjetnik, županijski i općinski državni odvjetnik bit će razriješen ako:

1. nezakonito, nepravodobno ili nedovoljno stručno obavlja svoju dužnost,
2. državno odvjetništvo koje zastupa i kojim upravlja ne ostvaruje zadovoljavajuće rezultate,
3. poslove državnoodvjetničke i pravosudne uprave ne obavlja u skladu s propisima ili ih ne obavlja pravodobno,
4. nije podnosio zahtjeve za pokretanje stegovnog postupka u zakonom predviđenim slučajevima,
5. počini djelo koje odgovara stegovnom djelu iz članka 137. ovoga Zakona,
6. postoji osnova za razrješenje iz članka 113. stavka 1. točke 1. do 4. ovoga Zakona.

Članak 102.

(1) Glavni državni odvjetnik podnijet će Državnoodvjetničkom vijeću prijedlog za razrješenje županijskog i općinskoga državnog odvjetnika ako je na temelju pisanog izvješća o obavljenom pregledu cjelokupnog rada županijskog ili općinskoga državnog odvjetništva ili na drugi način saznao da postoje razlozi za razrješenje iz članka 100. točke 1. do 5. ovoga Zakona.

(2) Ako postoji osnova za razrješenje općinskoga državnog odvjetnika iz članka 100. točke 1. do 5. ovoga Zakona i nadležni županijski državni odvjetnik može predložiti Glavnom državnom odvjetniku podnošenje prijedloga za razrješenje Državnoodvjetničkom vijeću. U svom prijedlogu županijski državni odvjetnik mora navesti i obrazložiti razloge za razrješenje.

(3) Predsjednik Državnoodvjetničkog vijeća će pisano izvijestiti državnog odvjetnika protiv kojeg je pokrenut postupak za razrješenje o osnovama i razlozima za razrješenje, s time da će mu dati rok u kojem se pisano može izjasniti o svim odlučnim činjenicama. Rok za davanje izjašnjenja ne može biti kraći od 8 dana od dana primitka obavijesti. Nakon primitka pisanog izjašnjenja Državnoodvjetničko vijeće može pozvati državnog odvjetnika da na zapisnik da dodatna pojašnjenja i razloge u vezi s osnovama za razrješenje.

Članak 103.

(1) Prije donošenja odluke Državnoodvjetničko vijeće zatražit će mišljenje Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske. Kolegij Državnog odvjetništva Republike Hrvatske daje mišljenje o tome postoje li osnove za razrješenje županijskog, odnosno općinskoga državnog odvjetnika iz članka 100. točke 1. do 5. ovoga Zakona.

(2) Ako nakon pribavljenog mišljenja Kolegija Državnog odvjetništva Republike Hrvatske Državnoodvjetničko vijeće utvrdi postojanje osnova za razrješenje iz članka 100. točke 1. do 5. ovoga Zakona, razriješi će županijskog, odnosno općinskoga državnog odvjetnika.

(3) Odluka Državnoodvjetničkog vijeća o razrješenju županijskog, odnosno općinskoga državnog odvjetnika donosi se u pisanom obliku i mora biti obrazložena. Protiv odluke o razrješenju državni odvjetnik može pokrenuti upravni spor.

Članak 106.

Ako županijski, odnosno općinski državni odvjetnik prestane obnašati svoju dužnost prije isteka mandata iz bilo kojega razloga, Glavni državni odvjetnik ovlastit će zamjenika državnog odvjetnika istog ili drugoga državnog odvjetništva da obavlja poslove državnog odvjetnika, do imenovanja novoga državnog odvjetnika.

2. Imenovanje i razrješenje zamjenika državnih odvjetnika

a) Imenovanje zamjenika državnih odvjetnika

Članak 107.

(1) Broj zamjenika državnog odvjetnika u pojedinom državnom odvjetništvu određuje ministar nadležan za poslove pravosuđa na prijedlog Glavnoga državnog odvjetnika sukladno okvirnim mjerilima za rad državnih odvjetništva.

(2) Okvirna mjerila propisuje ministar nadležan za poslove pravosuđa na prijedlog Glavnoga državnog odvjetnika.

Članak 109.

(1) Zamjenici državnih odvjetnika imenuju se na način, pod uvjetima i po postupku u kojem se osigurava njihova stručnost, samostalnost i dostojnost za obnašanje državnoodvjetničke dužnosti.

(2) Za zamjenika državnog odvjetnika može se imenovati hrvatski državljanin koji ima završen pravni fakultet, položen pravosudni ispit i ispunjava uvjete utvrđene u članku 110. ovoga Zakona.

c) Prestanak dužnosti zamjenika državnih odvjetnika

Članak 112.

(1) Zamjeniku državnog odvjetnika prestaje državnoodvjetnička dužnost po sili zakona u državnom odvjetništvu u koje je imenovan:

- smrću,
- kad navršši 70 godina života,
- danom stupanja na službu u drugom državnom odvjetništvu, odnosno pravosudnom ili državnom tijelu.

(2) Rješenje kojim se utvrđuje nastupanje okolnosti iz stavka 1. ovoga članka donosi državni odvjetnik onoga državnog odvjetništva u kojem je zamjenik državnog odvjetnika obnašao dužnost i dostavlja ga Državnoodvjetničkom vijeću i ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa.

Članak 113.

(1) Zamjenik državnog odvjetnika razriješit će se dužnosti:

1. na njegov vlastiti zahtjev,
2. zbog trajnog gubitka sposobnosti za obavljanje dužnosti,
3. zbog osude za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim za obavljanje državnoodvjetničke dužnosti,
4. ako dvaput uzastopce bude ocijenjen da nezadovoljavajuće obavlja državnoodvjetničku dužnost (članak 132. stavak 2. točka 1.),
5. izricanjem odluke o stegovnoj kazni razrješenja.

(2) O razrješenju zamjenika državnog odvjetnika odlučuje Državnoodvjetničko vijeće na temelju zahtjeva ovlaštenoga državnog odvjetnika a nakon postupka provedenog sukladno ovom Zakonu. Kada dolazi do razrješenja na temelju izrečene odluke o stegovnoj kazni razrješenja, ne provodi se poseban postupak, već razrješenje nastupa pravomoćnošću izrečene odluke.

Članak 115.

(1) Poslovi u državnom odvjetništvu raspoređuju se na početku svake kalendarske godine prema vrstama predmeta vodeći računa o razmjernom opterećenju.

(2) Prije utvrđivanja rasporeda poslova državni odvjetnik pribavit će mišljenje kolegija državnog odvjetništva.

(3) Godišnji se raspored poslova prije nego se počne primjenjivati dostavlja višem državnom odvjetništvu, koje zbog opravdanih razloga, može naložiti da se raspored izmijeni.

(4) Godišnji se raspored poslova može mijenjati ako to posebne okolnosti opravdavaju.

(5) Dodjela pojedinačnih predmeta u rad uređuje se Poslovníkom državnog odvjetništva.

(6) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka ministar nadležan za poslove pravosuđa može uz prethodno pribavljeno mišljenje Glavnoga državnog odvjetnika tražiti da se pojedinoj vrsti predmeta dade prvenstvo u rješavanju.

Članak 120.

(1) Državni se odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ne smije koristiti svojim službenim položajem ili ugledom državnog odvjetništva za ostvarivanje svojih prava pred državnim tijelima i tijelima lokalne samouprave i područne (regionalne) samouprave.

(2) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ne smije obnašati sudačku dužnost, obavljati odvjetničku ili javnobilježničku službu, niti poslove člana upravnog ili nadzornog odbora trgovačkog društva ili druge pravne osobe koja ostvaruje dobit.

(3) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ne smije obavljati niti drugu službu ili posao, koji bi mogli utjecati na njegovu samostalnost i objektivnost ili bi se umanjio njegov društveni ugled ili je inače nespojiv s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti.

(4) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika može pisati stručne ili znanstvene radove, sudjelovati u radu stručnih ili znanstvenih skupova, pisati nacрте propisa ili sudjelovati u drugim sličnim aktivnostima.

Članak 121.

(1) Državni odvjetnik je dužan prethodno u pisanom obliku izvijestiti neposredno višega državnog odvjetnika, a zamjenik državnog odvjetnika državnog odvjetnika o svakom poslu kojeg obavlja osim poslova iz članka 120. stavka 4. ovoga Zakona.

(2) O nespojivosti službe ili posla s državnoodvjetničkom dužnosti za zamjenika državnog odvjetnika odlučuje državni odvjetnik, za državnog odvjetnika državni odvjetnik neposredno višega državnog odvjetništva, a za Glavnoga državnog odvjetnika – Vlada Republike Hrvatske.

Članak 122.

(1) Općinski državni odvjetnik, županijski državni odvjetnik i zamjenici državnih odvjetnika dužni su stalno se stručno usavršavati i sudjelovati u programima obrazovanja i usavršavanja Pravosudne akademije, a mogu sudjelovati i u drugim oblicima obrazovanja i stručnog usavršavanja.

(2) Zamjenici državnog odvjetnika dužni su odazvati se na poziv Pravosudne akademije da sudjeluju kao predavači ili polaznici u programima stručnog usavršavanja.

(3) Ovlašćuje se ministar pravosuđa da po prethodno pribavljenom mišljenju Glavnoga državnog odvjetnika donese pravilnik kojim će se propisati obveza zamjenika državnih odvjetnika za stručnim usavršavanjem u Pravosudnoj akademiji određujući vrstu, način, trajanje i evaluaciju usavršavanja.

Članak 123.

Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika imaju pravo na:

- plaću koja je utvrđena za državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u koje je imenovan,
- naknadu umjesto plaće kad nije u mogućnosti obnašati dužnost,
- mirovinsko, invalidsko, zdravstveno osiguranje i prava koja iz toga proizlaze po općim propisima,
- odmore i dopuste koje imaju službenici i namještenici u državnom odvjetništvu i godišnji odmor u trajanju od 30 radnih dana,
- pravo na materijalne troškove pod uvjetima utvrđenim zakonom i drugim propisima,
- naknadu za odvojeni život od obitelji, kao i naknadu troškova putovanja u mjesto stanovanja obitelji u vrijeme tjednog odmora ili državnih blagdana,
- naknadu za službena putovanja i putne troškove u svezi s obnašanjem državnoodvjetničke dužnosti,
- stručno usavršavanje i specijalizaciju u okviru sredstava osiguranih za tu namjenu.

Članak 125.

- (1) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika općinskog ili županijskog državnog odvjetništva može uz svoj pristanak biti upućen na rad u državno odvjetništvo višeg stupnja, najduže na vrijeme od četiri godine.
- (2) Državni odvjetnik višega državnog odvjetništva povjerit će mu poslove u izradi nacрта odluka iz nadležnosti toga državnog odvjetništva ili druge odgovarajuće poslove.
- (3) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika koji je privremeno upućen na rad u državno odvjetništvo višeg stupnja, u postupku i radu na predmetima ima prava i obveze kao viši državnoodvjetnički savjetnik.

Članak 126.

- (1) Ako državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika bude imenovan za ministra, državnog tajnika u ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa, ili na dužnost u međunarodnim pravosudnim tijelima i međunarodnim misijama, državnoodvjetnička dužnost mu miruje dok obnaša dužnost na koju je imenovan u izvršnoj vlasti.
- (2) Državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika uz svoj pristanak, može biti raspoređen i na druge poslove u ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa, ili u Pravosudnu akademiju ali ne dulje od dvije godine, za koje vrijeme mu državnoodvjetnička dužnost miruje.
- (3) U slučaju iz stavka 1. i 2. ovoga članka državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ima pravo na plaću koja je za njega povoljnija.
- (4) Odluku o rasporedu državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika prema stavku 2. ovoga članka donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa uz suglasnost Glavnoga državnog odvjetnika.
- (5) Ministar pravosuđa posebnim će pravilnikom utvrditi uvjete za upućivanje državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika u međunarodna pravosudna tijela ili međunarodne misije.

Članak 128.

- (1) Republika Hrvatska odgovara za štetu koju u obnašanju dužnosti nanese državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika građaninu ili pravnoj osobi nepravilnim ili nezakonitim radom.
- (2) Republika Hrvatska može od državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika zatražiti naknadu isplaćene svote samo kad je štetu učinio namjerno ili iz krajnje nepažnje.
- (3) Zahtjev za naknadu štete iz stavka 2. ovoga članka zastarijeva za šest mjeseci od dana isplaćene naknade oštećeniku.

Članak 134.

- (1) Ocjena se izrađuje na posebnom obrascu propisanom uputom o ocjenjivanju.
- (2) Ocjena se dostavlja zamjeniku državnog odvjetnika na kojeg se odnosi i njezin sadržaj predstavlja službenu tajnu.
- (3) U obrazloženju ocjene državni odvjetnik će iznijeti kako je izvršeno vrednovanje po pojedinom mjerilu i na osnovi kojih pokazatelja je ocjena dana te navesti i sve druge bitne podatke. Ocjena se dostavlja s uputom o pravu na prigovor.

Članak 139.

- (1) Stegovni postupak ne smije se pokrenuti nakon šest mjeseci od saznanja za počinjeno stegovno djelo i počinitelja, odnosno tri godine od počinjenoga stegovnog djela.
- (2) Stegovna kazna ne može se izreći nakon proteka godine dana od dana pokretanja stegovnog postupka.
- (3) Ako stegovno djelo povlači kaznenu odgovornost stegovni postupak smije se pokrenuti u vremenu u kojem zastarijeva pokretanje kaznenog postupka, pod uvjetom da je taj postupak pokrenut.

- (4) Izvršenje stegovne kazne zastarijeva za godinu dana od njezine pravomoćnosti.
- (5) Kazna ukora briše se iz evidencije po službenoj dužnosti nakon dvije godine od dana pravomoćnosti odluke kojom je izrečena, a novčana kazna nakon tri godine.

Članak 142.

- (1) Članovi Vijeća biraju se na razdoblje od četiri godine, s time da članom Vijeća nitko ne može biti dva puta uzastopno.
- (2) Ako članu Vijeća dužnost prestane prije isteka vremena na koje je izabran, na njegovo se mjesto do isteka mandata Vijeća bira drugi član.

Članak 156.

- (1) Glavni državni odvjetnik najkasnije do kraja kalendarske godine donosi za sljedeću godinu plan popunjavanja slobodnih zamjениčkih mjesta u općinskim državnim odvjetništvima i dostavlja ga ministru nadležnom za poslove pravosuđa i predsjedniku Vijeća.
- (2) Ako se tijekom godine zbog izmijenjenih okolnosti u pojedinom državnom odvjetništvu pojavi potreba popunjavanja većeg broja mjesta od onih navedenih u planu, Glavni državni odvjetnik će o tome izvijestiti ministra nadležnog za poslove pravosuđa i predsjednika Vijeća.
- (3) Najviše do 30% od planom predviđenih mjesta zamjenika državnih odvjetnika može se popuniti trajnim premještajem zamjenika državnih odvjetnika iz državnih odvjetništava istog stupnja i iste vrste.
- (4) Nakon donošenja Plana, a prije objave prvog oglasa za popunjavanje slobodnih mjesta predviđenih Planom, Vijeće u »Narodnim novinama« objavluje poziv državnim odvjetnicima da u roku od 30 dana podnesu prijavu za trajni premještaj.
- (5) Za zamjenike državnih odvjetnika koji su podnijeli prijavu za trajni premještaj Vijeće će zatražiti ocjenu obnašanja državnoodvjetničke dužnosti i suglasnost državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u koje traži premještaj.
- (6) Na temelju ukupnog broja bodova iz ocjene o obnašanju državnoodvjetničke dužnosti i suglasnosti državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u koje se traži premještaj Vijeće utvrđuje listu kandidata. Ako nije suglasan s premještajem kandidata u to državno odvjetništvo, državni odvjetnik je dužan pisano obrazložiti odbijanje davanja suglasnosti.
- (7) Odluka o trajnom premještaju zamjenika državnog odvjetnika mora biti utemeljena na utvrđenoj listi prvenstva kandidata.

Članak 156.a

- (1) U slučaju ukidanja ili preustroja državnog odvjetništva Vijeće će premjestiti državnog odvjetnika, odnosno zamjenika državnog odvjetnika na mjesto zamjenika državnog odvjetnika u državno odvjetništvo istog stupnja.
- (2) Preustrojem državnog odvjetništva se smatra spajanje i razdvajanje državnog odvjetništva, promjena unutarnjeg ustrojstva državnog odvjetništva te promjena potrebnog broja zamjenika državnih odvjetnika u državnom odvjetništvu sukladno Okvirnim mjerilima za rad zamjenika državnih odvjetnika.
- (3) Protiv odluke Vijeća o premještaju žalba nije dopuštena, a državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika imaju pravo pokrenuti upravni spor.

Članak 158.

- (1) Nakon proteka roka iz članka 157. stavka 3. ovoga Zakona, odnosno prije isteka roka iz članka 157. stavka 4. ovoga Zakona, Glavni državni odvjetnik zatražit će mišljenje o svim kandidatima za zamjenike državnog odvjetnika od nadležnih državnih odvjetnika i kolegija. Uz poziv na davanje mišljenja, Glavni državni odvjetnik će dostaviti prijave s dokazima i podacima koje su kandidati priložili te podatke o radu kandidata kojima raspolaže Državno odvjetništvo Republike Hrvatske.
- (2) Mišljenje o kandidatima daju:

- za zamjenika općinskoga državnog odvjetnika, županijski državni odvjetnik, državni odvjetnik toga državnog odvjetništva i kolegij općinskoga državnog odvjetništva u kojem je oglašeno slobodno mjesto zamjenika,
 - za zamjenika županijskoga državnog odvjetnika Glavni državni odvjetnik, državni odvjetnik toga državnog odvjetništva i kolegij županijskoga državnog odvjetništva u kojem je oglašeno slobodno mjesto zamjenika,
 - za zamjenika Glavnoga državnog odvjetnika, Glavni državni odvjetnik i Kolegij Državnoga odvjetništva Republike Hrvatske.
- (3) Glavni državni odvjetnik će od nadležnoga državnog tijela zatražiti za kandidate koji su dali pisanu izjavu da na to pristaju, provođenje sigurnosne provjere. Podaci o rezultatima sigurnosne provjere službena su tajna i mogu se koristiti samo u postupku imenovanja zamjenika državnih odvjetnika.
- (4) Glavni državni odvjetnik dostavit će Vijeću listu kandidata koji ispunjavaju uvjete za imenovanje s mišljenjima iz članka 159. stavka 3. ovoga Zakona. Uz listu kandidata koji ispunjavaju uvjete Vijeće će se izvjestiti o svim prijavljenim kandidatima, a dostavit će mu se i prijave kandidata sa svim relevantnim podacima prikupljenima u postupku davanja mišljenja.«

Članak 159.

- (1) U postupku davanja mišljenja državni odvjetnik državnog odvjetništva u kojem je oglašeno slobodno mjesto zamjenika zatražit će podatke o kandidatima:
- od predsjednika suda, ako je kandidat već obavljao dužnost suca, sudskog savjetnika ili sudačkog vježbenika, odnosno drugu dužnost u pravosuđu,
 - od drugih državnih tijela i organizacija, te pravnih osoba, koje mogu dati podatke relevantne za ispunjavanje općih i posebnih uvjeta za imenovanje zamjenika državnog odvjetnika odgovarajućega državnog odvjetništva.
- (2) Nakon pribavljanja podataka pozvat će se kandidati na razgovor koji s kandidatom obavlja državni odvjetnik i najmanje dva člana kolegija državnog odvjetništva. Državni odvjetnik i dva člana kolegija mogu s kandidatom razgovarati zajednički ili odvojeno.
- (3) Odredba stavka 2. ovoga članka ne primjenjuje se kada se daje mišljenje za kandidate za zamjenike općinskih državnih odvjetnika.
- (4) Mišljenja o kandidatima za državnoodvjetničku dužnost izrađuju se u pisanom obliku i sadrže obrazloženje o ispunjavanju općih i posebnih uvjeta za imenovanje zamjenika državnog odvjetnika odgovarajućega državnog odvjetništva. U izradi obrazloženja cijenit će se na odgovarajući način kriteriji iz članka 130. ovoga Zakona. Uz mišljenje se dostavlja i ocjena obnašanja dužnosti kandidata.
- (5) U izradi obrazloženja za zamjenika općinskog državnog odvjetnika mora se uzeti u obzir zbroj bodova utvrđenih na listi prvenstva u Državnoj školi za pravosudne dužnosnike.
- (6) Mišljenja se moraju dostaviti najkasnije u roku od 60 dana od dana kad je mišljenje zatraženo. Ako mišljenje ne bude dostavljeno, Glavni državni odvjetnik podnijet će Vijeću listu svih kandidata koji ispunjavaju uvjete za zamjenika državnog odvjetnika, sa svojim mišljenjem i podacima kojima raspolaže po službenoj dužnosti.

Članak 160.

- (1) Vijeće u postupku imenovanja može donijeti odluku o pozivanju svih ili pojedinih kandidata na razgovor. Vijeće će u tom slučaju imenovati povjerenstvo od tri člana vijeća koji će razgovarati s kandidatima, a ujedno će odlučiti hoće li se s kandidatima razgovarati zajednički ili odvojeno.
- (2) Ako su za kandidata već bile dane ocjene obnašanja dužnosti, Vijeće će uzeti takve ocjene u obzir pri donošenju odluke.

Članak 161.

- (1) Kod imenovanja zamjenika državnog odvjetnika Vijeće cijeni kriterije iz članka 130. ovoga Zakona uzimajući u obzir mišljenje državnog odvjetnika i nadležnog kolegija.
- (2) Odluka Vijeća o imenovanju zamjenika državnog odvjetnika s pisanim obrazloženjem dostavlja se svim kandidatima u roku od 15 dana od objavljivanja imenovanja.
- (3) Odluka o imenovanju objavljuje se u »Narodnim novinama«.
- (4) Zamjenik državnog odvjetnika dužan je stupiti na dužnost u roku koje odredi Vijeće, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana imenovanja.
- (5) Ako zamjenik državnog odvjetnika ne stupi na dužnost u roku iz stavka 3. ovoga članka, smatrat će se da nije ni imenovan.

Članak 164.

- (1) Državni odvjetnici i zamjenici državnog odvjetnika obvezni su u roku od 30 dana od dana stupanja na dužnost podnijeti Vijeću izvješće o svojoj imovini, stalnim приходima te imovini svoga bračnog druga i maloljetne djece na taj dan, a ako je tijekom obnašanja dužnosti došlo do bitne promjene istekom godine u kojoj je promjena nastala i izvješće po prestanku obnašanja državnoodvjetničke dužnosti.
- (2) Državni odvjetnici i zamjenici državnog odvjetnika su obvezni u izvješću iz stavka 1. ovoga članka podnijeti podatke i o novčanoj štednji ako ona premašuje jednogodišnji iznos netoprihoda državnog odvjetnika, odnosno zamjenika državnog odvjetnika.
- (3) Prije nego što izvrši obveze iz stavka 1. ovoga članka dužnosnik ne može primiti plaću.
- (4) Ako državni odvjetnik i zamjenik državnog odvjetnika ne izvrše obvezu iz stavka 1. i 2. ovoga članka, Vijeće će o tome obavijestiti Glavnoga državnog odvjetnika koji će ga pozvati da roku od 15 dana dostavi tražene podatke ili da dopuni dostavljene podatke. Ako državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika ni u ovom roku ne dostavi tražene podatke, Glavni državni odvjetnik pokrenut će protiv državnog odvjetnika ili zamjenika državnog odvjetnika stegovni postupak zbog stegovnog djela iz članka 137. stavka 2. točke 8. ovoga Zakona.
- (5) Oblik i sadržaj obrasca izvješća o imovini pravilnikom propisuje Vijeće.
- (6) Javnost ima pravo uvida u prijavu o imovini, sukladno posebnim zakonima.

Članak 171.

Protiv odluke o stegovnoj odgovornosti zamjenik državnog odvjetnika može se pokrenuti upravni spor.

Članak 173.

- (1) Zamjenik državnog odvjetnika bit će udaljen od dužnosti:
 - ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora od pet godina ili teža kazna ili dok se nalazi u pritvoru,
 - zbog osude za kazneno djelo koje ga čini nedostojnim obavljanja državnoodvjetničke dužnosti ili
 - zbog počinjenoga teškoga stegovnog djela.
- (2) Zamjenik državnog odvjetnika može biti udaljen od dužnosti:
 - ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak zbog kaznenog djela za koje je predviđena kazna zatvora do pet godina,
 - ako obavlja službu, posao ili aktivnost koji su nespojivi s obavljanjem državnoodvjetničke dužnosti bez prethodnoga pisanog odobrenja državnog odvjetnika.
- (3) Odluku o udaljenju od dužnosti u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka donosi Glavni državni odvjetnik.

(4) Zahtjev za udaljenje od dužnosti u slučajevima iz stavka 2. ovoga članka Vijeću podnosi državni odvjetnik u kojem zamjenik državnog odvjetnika obavlja dužnost, državni odvjetnik neposredno višega državnog odvjetništva ili Glavni državni odvjetnik.

(5) Protiv odluke o udaljenju iz stavka 3. ovoga članka zamjenik državnog odvjetnika ima pravo prigovora Vijeću u roku od tri dana, o čemu je Vijeće dužno donijeti odluku u daljnjem roku od 15 dana. Ako Vijeće ne donese odluku u navedenom roku, smatra se da je udaljenje od obavljanja državnoodvjetničke dužnosti prestalo.

Članak 174.

(1) Odluka o privremenom udaljenju mora biti u pisanom obliku i s obrazloženjem.

(2) Protiv odluke Vijeća o privremenom udaljenju žalba nije dopuštena.

Članak 177.

(1) U postupku razrješenja Vijeće samo pribavlja dokaze, ili to povjerava određenom državnom odvjetništvu.

(2) Zamjeniku državnog odvjetnika čije se razrješenje zahtijeva mora se omogućiti da se izjasni o zahtjevu, osim ako nije sam podnio zahtjev za razrješenje.

(3) Odluka o razrješenju donosi se većinom glasova ukupnog broja članova Vijeća.

(4) Odluka o razrješenju donosi se u pisanom obliku i mora biti obrazložena.

(5) Protiv odluke o razrješenju iz razloga navedenih u članku 113. stavku 1. točki 1. do 4. ovoga Zakona zamjenik državnog odvjetnika može pokrenuti upravni spor.

Članak 178.

Ako je zamjenik državnog odvjetnika zatražio razrješenje od dužnosti, a Vijeće ne donese odluku o razrješenju u roku od tri mjeseca od podnošenja zahtjeva, Glavni državni odvjetnik će rješenjem utvrditi da je zamjeniku državnog odvjetnika prestala dužnost danom proteka roka od tri mjeseca od podnošenja zahtjeva za razrješenje.

1. Zasnivanje i prestanak radnog odnosa, plaća i ostala prava

Članak 182.

(1) Broj službenika i namještenika za obavljanje stručnih uredskih i tehničkih poslova utvrđuje državni odvjetnik uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poslove pravosuđa.

(2) Zasnivanje i prestanak radnog odnosa službenika i namještenika, plaće i ostala prava, obveze i odgovornosti iz rada, potrebnoj školskoj spremi, trajanju i obavljanju vježbeničke prakse, uvjetima za polaganje stručnog ispita, program i način polaganja tog ispita te druga pitanja s tim u svezi uređuje se propisima koji se primjenjuju na državne službenike i namještenike.

(3) Kod prijama službenika i namještenika u državna odvjetništva mora se voditi računa o zastupljenosti službenika i namještenika pripadnika nacionalnih manjina.

(4) U slučaju spajanja državnih odvjetništava službenici i namještenici državnih odvjetništava koja se spajaju bit će preuzeti sukladno odredbama Zakona o državnim službenicima.

2. Tajnik državnog odvjetništva

Članak 183.

(1) Državno odvjetništvo s više od deset zamjenika državnog odvjetnika može imati tajnika. Tajnik državnog odvjetništva pomaže državnom odvjetniku u obavljanju poslova uprave.

(2) Za tajnika državnog odvjetništva može biti imenovana osoba koja ima završen pravni fakultet.

(3) Za tajnika Državnog odvjetništva Republike Hrvatske može biti imenovana osoba koja ispunjava uvjete za višeg savjetnika ili savjetnika u općinskom ili županijskom državnom odvjetništvu.

3. Državnoodvjetnički savjetnici

Članak 184.

(1) Državno odvjetništvo može imati savjetnike i više savjetnike.

(2) Savjetnici pomažu državnom odvjetniku ili njegovom zamjeniku u radu, izrađuju nacрте odluka, uzimaju na zapisnik prijave, podneske i izjave građana te obavljaju samostalno ili pod nadzorom i po uputama državnog odvjetnika ili njegova zamjenika druge stručne poslove predviđene zakonom i propisima donesenim na osnovi zakona.

(3) Za savjetnika u općinskom i županijskom državnom odvjetništvu može biti primljena osoba koja ima završen sveučilišni diplomski studij prava i položen pravosudni ispit.

(4) Za višeg državnoodvjetničkog savjetnika u općinskom i županijskom državnom odvjetništvu može biti imenovana osoba koja ima završen sveučilišni diplomski studij prava, položen pravosudni ispit i koja je radila najmanje dvije godine kao državnoodvjetnički ili sudski savjetnik, državni odvjetnik ili zamjenik državnog odvjetnika, odvjetnik ili javni bilježnik, odnosno osoba koja je radila na drugim pravnim poslovima nakon položenoga pravosudnog ispita najmanje pet godina.

(5) Državnoodvjetnički savjetnik u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske, može biti osoba koja ima položen pravosudni ispit i najmanje dvije godina radila kao državnoodvjetnički savjetnik.

(6) Viši državnoodvjetnički savjetnik u Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske može biti osoba koja je najmanje šest godina radila kao pravosudni dužnosnik ili bila državnoodvjetnički savjetnik najmanje osam godina nakon položenog pravosudnog ispita.

Članak 185.

(1) Osim savjetnika koji obavljaju poslove navedene u članku 184. stavku 2. ovoga Zakona ministar nadležan za poslove pravosuđa svake godine određuje broj slobodnih mjesta višeg savjetnika u općinskim državnim odvjetništvima u kojima postoje potrebe za imenovanje zamjenika općinskog državnog odvjetnika, a koji se upućuju u Državnu školu za pravosudne dužnosnike.

(2) Za višeg savjetnika iz stavka 1. ovoga članka može biti primljena osoba koja ima završen sveučilišni diplomski studij prava i položen pravosudni ispit, te koja je na prijemnom ispitu za Državnu školu za pravosudne dužnosnike postigla najbolji uspjeh.

(3) Uvjeti i način primanja savjetnika u općinska državna odvjetništva i način pohađanja Državne škole za pravosudne dužnosnike, utvrđuje ministar nadležan za poslove pravosuđa posebnim zakonom.

(4) Nakon završetka Državne škole za pravosudne dužnosnike viši savjetnici iz stavka 1. ovoga članka ostaju raditi u državnom odvjetništvu do imenovanja za zamjenika u općinskim državnim odvjetništvima.

(5) Tijekom pohađanja Državne škole za pravosudne dužnosnike savjetnici iz stavka 1. ovoga članka imaju pravo na plaću višeg državnoodvjetničkog savjetnika, kao i druga prava prema posebnom pravilniku koji donosi ministar nadležan za poslove pravosuđa.

(6) Ako savjetnik iz stavka 1. ovoga članka u roku utvrđenom posebnim zakonom ne završi Državnu školu za pravosudne dužnosnike prestaje mu radni odnos u državnom odvjetništvu u koje je savjetnik primljen radi upućivanja u Državnu školu za pravosudne dužnosnike.

(7) Ako savjetnik i viši savjetnik iz članka 184. ovoga Zakona koji je primljen u državno odvjetništvo pohađa Državnu školu za pravosudne dužnosnike, a u roku utvrđenom posebnim

zakonom ne završi Državnu školu za pravosudne dužnosnike, nastavlja raditi u državnom odvjetništvu u kojem je primljen.

Članak 187.

(1) Državno odvjetništvo može imati službenike drugih struka s višom ili visokom školskom spremom i propisanim radnim iskustvom kriminalističkog, defektološkoga, sociološkoga, pedagoškoga, ekonomskoga, knjigovodstveno-financijskog i drugoga odgovarajućeg obrazovanja.

(2) Stručni suradnici iz stavka 1. ovoga članka kao stručni pomoćnici pomažu državnom odvjetniku ili zamjeniku državnog odvjetnika u radu u stvarima u kojima su potrebna stručna znanja a mogu i samostalno obavljati poslove kad je to određeno zakonom ili drugim propisom.

Članak 188.

(1) Broj vježbeničkih mjesta u državnim odvjetništvima utvrđuje Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske po prethodnoj suglasnosti ministra nadležnog za poslove pravosuđa.

(2) Uvjeti i način primanja državnoodvjetničkih vježbenika u državna odvjetništva, trajanje i način obavljanja vježbeničke prakse, određuje se posebnim zakonom.

Članak 193.

Državni odvjetnici i zamjenici državnih odvjetnika koji su imenovani prema propisima koji su na snazi do 1. siječnja 2014. godine, nisu dužni pohađati Državnu školu za pravosudne dužnosnike i nastavljaju obnašati državnoodvjetničku dužnost.